

|                         |                          |
|-------------------------|--------------------------|
| <b>ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG</b> |                          |
| Ügyszám:                | IV/ 0 5 0 3 8 - 0 / 2021 |

2021 DEC 28.

|            |    |              |
|------------|----|--------------|
| Példány:   | 2  | Kezelőiroda: |
| Melléklet: | 11 |              |

|                                        |              |
|----------------------------------------|--------------|
| <b>PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG</b> |              |
| ERKEZTETŐ IRODA 2.                     |              |
| ÜGYSZÁM                                |              |
| KEZDŐIRATON                            |              |
| ÉRKEZÉS MÓDJA: POSTÁN / E-MAILLEN /    |              |
| GYÚJTOLÁSON / SZEMÉLYESEN / TAXON      |              |
| ÉRK:                                   | 2021 -12- 13 |
| PÉLDÁNY:                               | 3 FELZET     |
| MELLÉKLET:                             | 3 KOZTUN     |
| ÜGYSZÁM:                               | A            |
| UTÓIRATON:                             |              |

Pesti Központi Kerületi Bíróság

1055 Budapest

Markó u. 27.

**Tárgy:** Alkotmányjogi panasz a Fővárosi Törvényszék 25. Bf. 11.688/2019/15. sz. ítélete és a Fővárosi Ítéltábla 4.Bhar.28/2021/9. sorszámú ítélete ellen, az I.r. [REDACTED] vádlottat érintő rendelkezése tekintetében.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

I. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

**alkotmányjogi panaszt**

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg

- a Fővárosi Törvényszék 25. Bf. 11688/2019/15. sorszámú ítélete, valamint
- a Fővárosi Ítéltábla 4. Bhar. 28/2021/9. sorszámú ítélete

I. r. [REDACTED] vádlott tekintetében fennálló alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

II. Kérem Tisztelt Pesti Központi Kerületi Bíróságot, hogy az Abtv. 53.§ (4) bekezdése alapján a panaszban támadott jogerős döntés végrehajtását – II. r. vádlott tekintetében - az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig szüveskedjék felfüggeszteni.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

**1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei**

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

## I. Előzmények

I.)

A Budapesti VIII. Kerületi Ügyészség B.VIII.1059/2015/3-II. számú vádiratával [REDACTED] a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 376. §-ának (1) bekezdésébe ütköző, és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett, jelentős vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntetével, valamint a Btk. 376. §-ának (1) bekezdésébe ütköző, és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő, folytatólagosan elkövetett, nagyobb vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntetével vádolta.

[REDACTED] az ügyészség a fent megjelölt vádiratával a Btk. 376. §-ának (1) bekezdésébe ütköző, és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett, nagyobb vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntetével vádolta mint bűnsegédet.

Az ügyészség a bírósághoz 2017. február 7. napján érkezett végindítványában a vádirati tényállást az alábbiak szerint módosította:

"Az alapítói jogokat gyakorló Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanács az 55/2008. (II. 13.) számú határozatával jóváhagyta a Közlönykiadó Kft. 2008. évi üzleti tervét, a 20/2008. (II. 13.) számú határozatában pedig a Deák Ferenc Nemzetközi Akadémia beruházással kapcsolatos kiadásaira – a korábban megkötött, fentebb hivatkozott adásvételi szerződésből eredő fizetési kötelezettségének (vételár) részbeni fedezésére – 101.770.000 Ft-ot hagyott jóvá azzal, hogy a beruházás folytatásáról a Közlönykiadó Kft. által legkésőbb a 2009. évi üzleti terv készítés időszakáig bektüldendő, a fejlesztés részletes, a megvalósulást követő üzemeltetéssel kapcsolatos számításokat is tartalmazó megvalósíthatósági tanulmánya, gazdaságossági számítása alapján dönt a Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanács. "(a vádirat 2. oldala (3) bekezdésének második mondatára vonatkozó módosítás)

"Az újabb megbízási szerződés feladattüzései lefedik az "átalányszerződésben" meghatározott tevékenységeket, az abban meghatározott feladatok egy részét – így az alapítói döntés előkészítését és az ingatlan adásvételt – korábban már mások elvégezték, és a felek a szerződésben olyan feladatellátást – a hitelfelvétel vagy pénzügyi-szakmai beruházó részvételével kapcsolatos jogi értékelés – is meghatároztak, amely a Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanács 20/2008. (II. 13.) számú, korábban hivatkozott határozata okán eleve indokolatlan volt, és röviddel később a Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanács 486/2008. (VII.9.) számú határozatára tekintettel végképp szükségtelenné vált. "(a vádirat 5. oldala (3) bekezdésének utolsó mondatára vonatkozó módosítás)

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 15.B.VIII.30.867/2015/44. számú, és 2017. február 13. napján kihirdetett ítéletében [REDACTED] I. rendű és [REDACTED] II. rendű vádlottakat az ellenük emelt vád alól felmentette a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 331. §-ának (1) bekezdése alapján, bizonyítottság hiányában.

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 23.Bf.VIII.8529/2017/19. számú, 2017. november 23. napján kelt végzésével a Pesti Központi Kerületi Bíróság 15.B.VIII.30.867/2015/44. számú ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította.

A megismételt eljárásban az ügyet 16.B.30.009/2018. számon lajstromozták.

A megismételt eljárásban a tárgyaláson jelenlévő ügyész a vádbeszéd megtartása során a vádirat történeti tényállását és annak jogi minősítését változatlan tartalommal fenntartotta.

A Magyar Hivatalos Közlönykiadó Korlátolt Felelősségű Társaságot – rövidített néven Magyar Hivatalos Közlönykiadó Kft.-t, amely 1085 Budapest, Somogyi Béla-utca 6. szám alatti székhelyen működött -, a Miniszterelnöki Hivatal alapította egyszemélyes korlátolt felelősségű társaságként. A gazdasági társaság törzstőkéje 290.520.000. forint volt, amely azonos volt a társaság egyetlen tagjának, azaz a Miniszterelnöki Hivatalnak a törzsbetétjével. Az Alapító kizárólagos hatáskörébe tartozott a társaság üzletpolitikájának, üzleti tervének jóváhagyása, a társaság ingatlanainak elidegenítése, megterhelése. A gazdasági társaság tevékenységi körébe tartozott többek között mint főtevékenység az időszaki kiadvány kiadása, továbbá a könyvkiadás, az egyéb kiadás, a szállodai szolgáltatás, egyéb szálláshely-szolgáltatás, étkezőhelyi vendéglátás, ingatlan bérbeadása, üzemeltetése, ingatlankezelés.

[REDACTED] I. rendű vádlott mint Magyar Hivatalos Közlönykiadó Korlátolt Felelősségű Társaság ügyvezetője, aki jogosult volt az elnök-vezérigazgató megnevezés használatára is, ellátta a Társaság ügyeinek intézését és a Társaság képviseletét. Feladatkörébe tartozott az alapítói hatáskörbe tartozó döntések előkészítése, döntési javaslatok előterjesztése, a Társaság üzletpolitikájára, üzleti tervére vonatkozó javaslat elkészítése és előterjesztése, mérleg és eredményelosztási javaslat elkészítése és előterjesztése, intézkedés az alapítói döntések végrehajtásáról, a gazdálkodás és működés feltételeinek biztosítása.

Mint ügyvezető köteles volt az Alapító kérésére a társaság ügyeiről felvilágosítást adni, a társaság üzleti könyveibe és irataiba való betekintést lehetővé tenni, továbbá az Alapító döntését kérni az alapító okiratban meghatározott esetekben, így azokban a kérdésekben is, amelyek az Alapító kizárólagos hatáskörébe tartoztak.

A 2008. december 18., 2009. augusztus 28., valamint a 2010. július 20. napján kelt alapító okiratok fenti írtakkal lényegében azonos tartalommal szabályozták a Gt. tevékenységi körét, az Alapító kizárólagos hatáskörébe tartozó tevékenységeket, azokat az eseteket, amikor az ügyvezető köteles az Alapító döntését kérni, az ügyvezető feladatait azzal – a 2006. május 17. napján kelt Alapító Okirattól való eltéréssel –, hogy a társaság alapítójaként már a Magyar Államot nevezték meg, melynek tulajdonosi jogait a Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanács gyakorolja a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodó Zrt. útján. További eltérés, hogy a Társaság neve Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Korlátolt Felelősségű Társaságra (továbbiakban: Közlönykiadó Kft.) változott.

A 2007-re és a 2008-ra irányadó Szervezeti és Működési Szabályzat kimondta, hogy az elnök-vezérigazgató a Társaság ügyeiben úgy köteles eljárni, ahogy az ilyen tisztséget betöltő személyektől az adott helyzetben általában elvárható, illetve a gazdasági társaság érdekeinek elsődlegessége alapján.

A 2009-re irányadó Szervezeti és Működési Szabályzat a fentieket kiegészítette akként, hogy ügyvezető igazgató az ilyen tisztséget betöltő személyektől az adott helyzetben a vezető tisztségviselőre vonatkozó Gt. szabályoknak megfelelően, illetve a gazdasági társaság érdekeinek elsődlegessége alapján elvárható módon köteles eljárni a társaság ügyeiben.

██████████ I. rendű vádlott ügyvezető (elnök-vezérigazgató, ügyvezető igazgató) alap és specifikus feladatait, hatáskörét, a 2007-re, a 2008-ra és a 2009 irányadó Szervezeti és Működési Szabályzatok lényegében azonos tartalommal szabályozták.

██████████ I. rendű vádlott 2003. április 22. napjától 2008. április 22. napjáig kötött munkaszerződést ügyvezető igazgató munkakörre a Magyar Állammal a Közlönykiadó Kft.-nél, 2008. február 15. napján a munkaszerződést 2013. április 22. napjáig meghosszabbították. A 2010. június 28. napján kelt, és átadott intézkedéssel ██████████ rendű vádlottat 2010. június 28. napjától 2010. július 24. napjáig terjedő időre az ügyvezető igazgatói munkakörből adódó feladatainak ellátása alól mentesítették. ██████████ 2010. július 12. napján a Közlönykiadó Kft. vezérigazgatójához intézett, indoklással ellátott munkavállalói rendkívüli felmondással a munkaviszonyát megszüntette.

A kormányváltást követően ██████████ I. rendű vádlottal egyértelműen közölték, hogy a munkájára a továbbiakban nem tartanak igényt, számára felajánlották, hogy kettő havi munkabére megfizetése mellett önként távozzon, ennek el nem fogadása esetére bizonytalan kimenetelű vizsgálatot helyeznek kilátásba ellene. Az utolsó munkában töltött napján dr. ██████████ I. rendű vádlottat a közvetlen kollégái által is látottan az épületből kivezették.

██████████ mint a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. vezérigazgatója ismeretlen tettes ellen 2010. augusztus 31. napján feljelentést tett a Magyar Állam képviselőjében hűtlen kezelés, sikkasztás és más bűncselekmények megalapozott gyanúja miatt. A feljelentés alapját az ügynevezett Vizsgálati Jelentés megállapításai képezték, amelyeket a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. Igazgatósága által elrendelt tulajdonosi ellenőrzés keretében lefolytatott vizsgálat során rögzítettek.

\* \* \*

2007. július 19. napján a Közlönykiadó Kft. – képviselőjében ██████████ I. rendű vádlott mint elnök-vezérigazgató – és ██████████ Község Önkormányzata ingatlan adásvételi szerződést kötött, amelynek tárgya az Önkormányzat kizárólagos tulajdonát képező és a ██████████ Körszeti

██████████ ingatlan volt.

A szerződő felek az adásvétel tárgyát képező ingatlanok vételárát összesen 179 millió Ft-ban határozták meg. Az ingatlanok ellenértékének megfizetésére a szerződés szerint részletekben kerülhetett sor; a Közlönykiadó Kft.-nek 2007. december 31. napjáig 50 millió Ft-ot, 2008. december 31. napjáig további 79 millió Ft-ot, 2009. december 31. napjáig újabb 50 millió Ft-ot kellett az önkormányzat ██████████ számlájára átutalni.

2007 júliusában a Közlönykiadó Kft. [REDACTED] Kft. tervezői szerződést kötöttek a [REDACTED] épületegyüttest alkotó épületek felmérése, az általános iskola átalakítása és a Közlönykiadó Kft. által megadott program szerinti létesítményekkel kapcsolatos tervezői feladatok tanulmányterv szintű ellátására.

Az Építésziroda az elvégzett tevékenységéről 2007. szeptember 12. napján számlát állított ki, amelyet a Közlönykiadó Kft. kiegyenlíthetőnek talált. 2007. szeptember 12. napján az Építésziroda tájékoztatta [REDACTED] I. rendű vádlottat mint elnök-vezérigazgatót, hogy mellékelik a részteljesítés számláját, egyidejűleg küldik a jogásztovábbképző felmérési terveit, valamint tájékoztatást adott arról is, hogy az egyeztetést [REDACTED] folyamatosan végzik. Az Építésziroda Kft. 2002. november 16. napján állította ki a következő számláját, amelyet a Közlönykiadó Kft. ismét kiegyenlíthetőnek talált, a számla szerinti ellenérték átutalására 2002. december 3. napján került sor.

2008. januárjában a Közlönykiadó Kft. a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodási Zrt. vezérigazgatójához fordult, és felvetette a társaság privatizációjának gondolatát, majd ezt követően sor is került a Társaság hivatalos vagyonértékelésére. Közlönykiadó Kft. a jövőbeni magánosítása és annak végrehajtása céljából került a Miniszterelnöki Hivaltól mint alapítótól a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt.-hez mint alapítóhoz. A Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt.-nél azonban a privatizációs folyamat lelassult.

2008. január 31. napján [REDACTED] Község Önkormányzata és a Közlönykiadó Kft. tárgyat tekintve kiegészítették a 2007. július 19. napján megkötött szerződést, mivel a helyszíni bejárás során észlelték, hogy a [REDACTED] számú ingatlanhoz szervesen kötődik az [REDACTED] Körzeti Földhivatal által belterület, [REDACTED] helyrajzi számon nyilvántartott, 2717 m<sup>2</sup> területű, természetben [REDACTED] alatti ingatlan. A tapasztaltaknak megfelelően a szerződő felek kijelentették, hogy eredeti szerződési akaratuk ezen ingatlanra is kiterjed. A szerződés 4/B pontja alatt a szerződő felek kijelentették, hogy a [REDACTED] helyrajzi számú ingatlan vételára részét képezi az eredeti szerződés [REDACTED] helyrajzi számú, [REDACTED] alatti általános iskola és udvar megjelölésű ingatlan áfával együtt 150 millió Ft vételárának.

[REDACTED] a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. vezérigazgatója 2008. január 31. napján adta át a Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanács elé döntésre, tehát alapítói határozat kiadására a Közlönykiadó Kft. 2008. évi üzleti tervének elfogadására, az alapító okirat módosítására, személy és javadalmazási kérdésekre vonatkozó előterjesztését.

Az előterjesztésben szerepeltek a Közlönykiadó Kft. 2008. évben tervezett beruházásai, azok között is a Deák Ferenc Nemzetközi Civil és Jogi Akadémia 101.770.000 Ft értékű befektetése, amelynek fedezetét további tervezett beruházásokkal együtt a 2008. évi értékesítési leírás képezni. Az Akadémia bemutatása körében az előterjesztés tartalmazza, hogy "a 2008. évi üzleti tervben szereplő mintegy 100 millió Ft-os ingatlanvásárlás jóváhagyását javasoljuk, mivel egyrészt az összeg felhasználására már a 2007. évben jóváhagyott üzleti terv alapján 50 millió Ft előlegnek a fizetése mellett szerződéses kötelezettséget vállalt a Társaság, másrészt az így megvásárolt ingatlan az összeg megtérülésére fedezetet nyújt. Ugyanakkor, legkésőbb a 2009. évi üzleti terv készítés időszakáig

2008. február 7. napján a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodási Zrt. Vezetői Értekezlete ülést tartott, melyen 52/2008. (II. 7.) Vig. számmal határozatot hozott az alábbiakról;

A Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodási Zrt. Vezérigazgatója a Vezetői Értekezlet álláspontjának ismeretében jóváhagyta az előbbieken ismertetett előterjesztés benyújtását a Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanács 2008. február 13.-i ülésére. A javaslatok a következők voltak; a Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanács a Közlönykiadó Kft. 2008. évi üzleti tervét az ismertetett fő számokkal hagyja jóvá, a 2008. évi üzleti terv tartalmazza a Deák Ferenc Nemzetközi Civil és Jogi Akadémia beruházásával kapcsolatos 101.770.000 forint összegű kiadásokat. A beruházás folytatásáról a Társaság által legkésőbb a 2009. évi üzleti terv készítés időszakáig beküldendő, a fejlesztés részletes – a megvalósulását követő üzemeltetéssel kapcsolatos számításokat is tartalmazó – megvalósíthatósági tanulmány gazdaságossági számításai alapján döntsön majd a Tanács. A Tanács a társaság ügyvezetőjévé válassza újra [REDACTED], I. r. vádlottat 2013. április 22. napjáig.

A Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanács 20/2008. (II. 13. pont) számú alapítói határozatában a Deák Ferenc jogi akadémia beruházásával kapcsolatos kiadásokra 101.770.000 Ft-ot hagyott jóvá azzal, hogy a beruházás folytatásáról a Társaság által legkésőbb a 2009. évi üzleti tervkészítés időszakáig beküldendő, a fejlesztés részletes – a megvalósulását követő üzemeltetéssel kapcsolatos számításokat is tartalmazó – megvalósíthatósági tanulmánya, gazdaságossági számítása alapján dönt a Tanács.

A Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanács mint az egyszemélyes állami tulajdonban lévő Közlönykiadó Kft. tulajdonosi joggyakorlója, a taggyűlés jogkörében eljárva 2008. február 13. napján meghozta a 55/2008. (II. 13.) NVT számú határozatát; a Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanács a Közlönykiadó Kft. 2008. évi üzleti tervét a tervben foglalt számokkal együtt jóváhagyta. A 2008. évi üzleti terv tartalmazza a Deák Ferenc Nemzetközi Civil és Jogi Akadémia beruházásában kapcsolatos 101.770.000 forint összegű kiadásokat. A beruházás folytatásáról a Társaság által legkésőbb a 2009. évi üzleti terv készítés időszakáig beküldendő, a fejlesztés részletes – a megvalósulását követő üzemeltetéssel kapcsolatos számításokat is tartalmazó – megvalósíthatósági tanulmány gazdaságossági számításai alapján dönt majd a Tanács. A társaság ügyvezetőjével újraválasztották [REDACTED] I. rendű vádlottat 2008. április 22. napjától 2013. április 22. napjáig.

A határozat pontosította és egységes szerkezetbe foglalta a Közlönykiadó Kft. alapító okiratát, amelyben rögzítették, hogy [REDACTED] I. rendű vádlott mint ügyvezető képviseli a társaságot, és látja el a társaság ügyeinek intézését. Az ügyvezető a Társaság napi, operatív tevékenységének irányítását és ellenőrzését, munkaviszony, míg az ügyvezetői tevékenységgel kapcsolatos feladatait a társasági jogi jogviszony keretében látja el. Ennek megfelelően munkaviszonyára a Munka Törvénykönyve, ügyvezetővé választására és ügyvezetői tevékenységére a Gt., valamint a Ptk.-nak a megbízásra vonatkozó rendelkezései az irányadók.

2008 februárjában a Közlönykiadó Kft. és [REDACTED] smételen tervezői szerződést kötött a [REDACTED] épületegyüttest alkotó épületek áttervezésére, az azokkal kapcsolatos tervezői feladatok építési engedélyezési és kivitelezési terv szintű ellátására. Az Építésszroda Kft. ezt követően 2008. április 4. napján, majd további három alkalommal is állított ki számlát a tevékenységéről, amelyet a Közlönykiadó Kft. kiegyenlíthetőnek talált.

2008. június 2. napján a Közlönykiadó Kft. megbízására [REDACTED] II. rendű vádlott előterjesztést készített a Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanács részére a [REDACTED] konferenciaturisztikai központ létrehozásáról. A Közlönykiadó Kft. az előterjesztés alapján indítványozta, hogy a Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanács hozzon döntést arról, hogy támogatja a

projekt megvalósítását, amennyiben a részletesen kidolgozott projekt – a jelenlegi előterjesztéssel egyezően – a nyereséges vállalkozás képét mutatja, és egyetért azzal, hogy a Kft. tulajdonába kerülő ingatlanok felhasználásával, elsősorban külső szakmai beruházó bevonásával, ha ez nem sikerül, hitelfelvétellel történik a megvalósítás. Az előterjesztés tartalmazza, hogy a Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanács kedvező döntése esetén a Közlönykiadó Kft. felgyorsítja előkészületi munkálatait. Az előterjesztés állításait projektfinanszírozási tanulmány támasztotta alá.

2008. június 25. napján [REDACTED] Község Önkormányzata és a Közlönykiadó Kft. ismételtén módosították a 2007. július 19. napján kelt ingatlan adásvételi szerződést a második és a harmadik vételár-részlet megfizetésének időpontját illetően; tehát 2008. augusztus 31. napjáig kellett 79 millió Ft-ot, míg 2008. október 31. napjáig 50 millió Ft-ot megfizetnie a Közlönykiadó Kft.-nek [REDACTED] Község Önkormányzata részére.

Mind az eredetileg megkötött ingatlan-adásvételi szerződés, mind az ezt követően létrejött 2 szerződésmódosítás tartalmazta, hogy a szerződések tárgyát képező ingatlanok tulajdonjogának megszerzésére a Deák Ferenc Nemzetközi Akadémia székhelyének kialakítása, valamint működési feltételeinek megteremtése céljából van szükség. Ennek érdekében folytatott le hirdetmény nélküli tárgyalásos közbeszerzési eljárást a Közlönykiadó Kft.

A közbeszerzési eljárás eredményes voltára figyelemmel került sor a szerződések megkötésére. A szerződéseket [REDACTED] ügyvéd jegyezte ellen.

[REDACTED] a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodási Zrt. vezérigazgatója 2008. június 25. napján adta át a Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanács elé döntésre, tehát alapítói határozat kiadására a Társaság jövőképevel kapcsolatos koncepcióra vonatkozó előterjesztését.

Az előterjesztésben szerepelt, hogy a Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanács támogassa a Közlönykiadó Kft. értékesítési koncepcióját azzal, hogy kerüljön megvizsgálásra mind a Somogyi Béla utcai székház előzetes értékesítésének, mind a Társaságnak az ingatlannal együtt történő értékesítésének a lehetősége. A társaság jövőképevel kapcsolatos koncepciója körében rögzítették, hogy a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodási Zrt. a társaságot a korábbi egyeztetések során az értékesíthető kategóriába sorolta. A Társaság elnök-vezérigazgatója [REDACTED] I. rendű vádlott javasolta a társaság értékesítését, felsorolta az álláspontja szerint az megelőzően szükségesnek ítélt következő lépéseket, amelyeket az előterjesztés szintén felsorolt; mivel a Társaság értékesítése esetén a Vevőtől nem várható el a projekt folytatása, ezért az ingatlan önálló értékesítését javasolja, mindenekelőtt a korábbi célt felvállaló költségvetési intézmény részére, ilyen szándék hiányában az ingatlanpiacon.

2008. július 3. napján a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodási Zrt. Vezetői Értekezlete ülést tartott, melyen 669/2008. (VII. 3.) Vig. számmal határozatot hozott az alábbiakról:

A Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodási Zrt. Vezérigazgatója a Vezetői Értekezlet álláspontjának ismeretében jóváhagyta az előbbieken ismertetett előterjesztés benyújtását a Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanács 2008. július 9.-i ülésére. A javaslatok között szerepelt az is, hogy egyetértve a Közlönykiadó Kft. jövőképevel kapcsolatos koncepciójával, felhívják a Társaságot, hogy a tulajdonát képező [REDACTED] ingatlan értékesítését kezdeményezze.

A hivatkozott Vig. számú határozat mellékletét képezi egy – [REDACTED] vezérigazgató által 2008 júliusában írt - levél, amelynek címzettje Kiss Péter miniszter, és amely levélben [REDACTED] tájékoztatta a Minisztert, hogy a Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanács úgy döntött, a társaság kezdeményezze a [REDACTED] ingatlan értékesítését, ilyen igény esetén mindenekelőtt a korábbi célt felvállaló költségvetési intézmény részére.

A Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanács 486/2008 (VII. 9.) számú határozata szerint a Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanács egyetértett a Közlönykiadó Kft. jövőképevel kapcsolatos

koncepciójával, ezért a tulajdonában lévő [REDACTED] ingatlanegyüttes értékesítését a Társaság kezdeményezze.

2008. október 8. napján [REDACTED] Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodási Zrt. ügyvezető igazgatója tájékoztatta [REDACTED] I. rendű vádlottat mint elnök-vezérigazgatót, hogy az I. rendű vádlott [REDACTED] ingatlannal kapcsolatosan leírt elképzelései nem állnak összhangban a Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanácsnak a Közlönykiadó Kft. értékesítéséről szóló határozatával. A Tanács célja, hogy Közlönykiadó Kft. értékesítése esetén az ingatlan ne kerüljön a befektető tulajdonába, hanem azt megelőzően, a társaság befektetéseinek megtérülését biztosító ellenérték fejében kerüljön, lehetőség szerint a korábbi célt felvállaló költségvetési intézmény tulajdonába.

2008. november 7. napján dr. [REDACTED] I. rendű vádlott mint elnök-vezérigazgató levélben kereste meg dr. Avarkeszi Dezsőt, az IRM államtitkárát, melyben tájékoztatást kért arról, hogy a tárca lát-e lehetőséget a 2009. évi költségvetés függvényében a [REDACTED] ingatlanok megvásárlására. 2008. november 14. napján dr. dr. Avarkeszi Dezső tájékoztatta Dr. [REDACTED] I. rendű vádlottat, hogy bár a tárca üdvözlí a Deák Ferenc Nemzetközi Jogi Akadémia létrehozására irányuló kezdeményezést, azonban jelenleg nem lát lehetőséget arra, hogy megvásárolják a Közlönykiadó Kft. tulajdonát képező [REDACTED] ingatlanegyüttest.

2008. november 6. napján [REDACTED] község polgármestere – megkeresésére – tájékoztatta levélben dr. [REDACTED] I. rendű vádlottat, hogy az önkormányzat nem kívánja visszavásárolni Közlönykiadó Kft.-től a [REDACTED] ingatlanegyüttest, a jogászakadémiát sem kívánja működtetni.

A Közlönykiadó Kft. a [REDACTED] ingatlanegyüttes befektetési célú hasznosítása céljából megvalósíthatósági tanulmányt végül nem készítettett.

A Közlönykiadó Kft. 2009. január 15. napján ingatlanhasznosítási terv készítésére szerződést kötött a V-Valeur Kft.-vel, amelyben rögzítették, hogy a Közlönykiadó Kft. a tulajdonát képező ingatlanok tekintetében ingatlanhasznosítási tervet kíván készíttetni. Ennek érdekében megbízza a [REDACTED] t, hogy a Közlönykiadó Kft. tulajdonát képező ingatlanokat felértékelje, azok hasznosítására vonatkozó javaslatokat, tanácsokat adjon, gazdasági értékelést készítsen, az erre vonatkozó írásbeli anyagot adja át a Közlönykiadó Kft.-nek. A megbízási szerződést 2009. február 15. napjáig kötötték meg a szerződő felek.

A [REDACTED] ügyvezető igazgatója, [REDACTED] 2009. február 1. napjával elkészítette ingatlanszakértői véleményeit.

A Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanács 56/2009. (II.18.) számú alapítói határozatában a társaság 2009. évi üzleti tervét jóváhagyta többek között azzal, hogy a [REDACTED] ingatlant a 486/2008. (VII. 19.) NVT számú határozatának megfelelően vagyonvesztés nélkül értékesíteni kell.

A Közlönykiadó Kft. és [REDACTED] Kft. 2009. március 24. napján ismételt tervezői szerződést kötött [REDACTED] ingatlanegyüttes áttervezése területen jelentkező tervezői feladatok építési, engedélyezési és kivitelezési terv szintű ellátására építetói program alapján. A szerződésben feltüntetésre került a megrendelő, valamint a tervező képviselőjének a neve; a megrendelő képviselője [REDACTED] volt, míg a tervező [REDACTED]

2009. április 1. napján a Közlönykiadó Kft. újabb szerződést kötött [REDACTED] ingatlan-értékesítési pályázat előkészítésére. A Közlönykiadó Kft. a szerződésben rögzítette, hogy a tulajdonát képező ingatlanok tekintetében ingatlanértékesítési pályázatot kíván kiírni, és ennek érdekében

megbízta [REDACTED] hogy a tulajdonát képező ingatlanok értékesítési pályázatait előkészítse, és az erre vonatkozó írásbeli anyagot adja át a Közlönykiadó Kft.-nek. A szerződést 2009. április 1. napjától 2009. június 30. napjáig terjedő időre kötötték meg.

2009. április 28. napján [REDACTED] I. rendű vádlott mint elnök-vezérigazgató levélben tájékoztatta a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodási Zrt. ügyvezető igazgatóját, [REDACTED] hogy – a Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanács döntésére figyelemmel – értékesítésre hirdették meg a [REDACTED] ingatlant. Az értékesítéssel kapcsolatos pályázatokat két ingatlan portálon, az Expressz országos napilapban, valamint egy helyi lapban hirdették meg.

A Közlönykiadó Kft. 2009. április 29. napján pályázati felhívást tett közzé a Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanács 486/2008. NVT számú határozata alapján. A pályázat egyfordulószerűen került kiírásra, és arra irányult, hogy a Közlönykiadó Kft. nyilvános pályázat útján kívánja értékesíteni a tulajdonát képező, fentebb már pontosan megjelölt [REDACTED] épületegyüttest. A pályázatban kiemelték, hogy az ingatlanokat egy értékesítési egységnek kell tekinteni, a pályázat benyújtásának határideje 2009. június 15. napja volt.

2009. május 4. napján [REDACTED] I. rendű vádlott mint elnök-vezérigazgató tájékoztatta [REDACTED] mint a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodási Zrt. Társaságokért Felelős Igazgatóság I. igazgatóját, hogy a [REDACTED] ingatlanegyüttes esetében a Közlönykiadó Kft. célja az adott esetben elérhető legmagasabb vételár megszerzése, amely a gazdasági társaság gazdálkodásának bevételi oldalát jelentősen gyarapítaná. [REDACTED] 2009. május 4. napján válaszolt a tájékoztatásra, és kifejtette, hogy valóban kíváncsi a lehető legmagasabb vételár elérésére, azonban nem tartja szerencsésnek a kiírásokban az értékbecslésben szereplő értéknél lényegesen magasabb minimálárakat megadni.

2009. június 30. napján [REDACTED] I. rendű vádlott mint elnök-vezérigazgató levélben tájékoztatta [REDACTED] a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodási Zrt. ügyvezető igazgatóját, hogy lezárult a Közlönykiadó Kft. [REDACTED] ingatlan együttesének értékesítésére kiírt pályázat második hirdetési szakasza. A pályázatok eredeti határideje korábban már lejárt, azonban a pályázatokat június 30-i határidővel ismételtén meghirdették. Erdemi ajánlattevő nem jelentkezett a rendelkezésre álló határidőben sem a pályázatok beadására, sem a pályázati dokumentáció megvásárlására. Tehát az ingatlanok értékesítési pályáztatása eredménytelenül zárult. Az I. rendű vádlott mindezen megállapításaira figyelemmel azt a javaslatot tette, hogy a levélben szereplő ingatlanok, többek között a [REDACTED] ingatlanegyüttes is maradjon továbbra is a Közlönykiadó Kft. portfóliójában. Ennek hasznosítására előterjesztésben tesznek majd javaslatot.

2009. július 9. napján [REDACTED] I. rendű vádlottat levélben tájékoztatta, hogy tudomásul vette, a pályáztatás nem járt eredménnyel, és szükségesnek ítélik egyéb értékesítési technikák, ingatlanközvetítők igénybevételének megkísérlését is, annál is inkább, mert a 2009. évi tervben szereplő beruházások feltételéként a Tanács a [REDACTED] ingatlan értékesítésének realizálását írta elő.

[REDACTED] 2009. október 1. napján állította ki számlát tevékenysége ellenértékéről, amelyet a Közlönykiadó Kft. kiegyenlíthetőnek talált, majd át is utalt 2009. november 9. napján. Ezt megelőzően a Közlönykiadó Kft.-től [REDACTED] mint műszaki tanácsadó teljesítési igazolást állított ki 2009. október 1. napján.

2009. november 6. napján [REDACTED] Kft. újabb számlát állított ki, amelyet a megrendelő Közlönykiadó Kft. kiegyenlíthetőnek talált, az iroda tevékenységének ellenértékét 2009. november 23. napján át is utalta. A teljesítésigazolást a Közlönykiadó Kft. nevében [REDACTED] írta alá.

[REDACTED] Kft. további számlákat is állított ki. 2010. március 23., 2010. április 20.,

2010. május 26. napján, a Közlönykiadó Kft. számlákat kiegyenlíthetőnek találta, az átutalásokról is gondoskodott.

További tervezési szerződéseket is kötött a Közlönykiadó Kft. és a [REDAKT] 2009. szeptember 5. és 2010. február 23. napján.

2010. április 9. napján a Közlönykiadó Kft. határozatlan időtartamra megbízta [REDAKT] Irodát Kft. kizárólagos tulajdonát képező ingatlanok hasznosításával, illetve azok értékesítésével. A jelen szerződés hatálya alatt Kft. az ügyvédi irodának kizárólagos hasznosítási és értékesítési jogot engedett. A szerződés tárgyát képezték értelemszerűen [REDAKT] ingatlanegyüttes egyes elemei is.

2010. május 20. napján az ún. stratégiai elemzések című kiadványban a Közlönykiadó Kft. képviselőjében eljárva [REDAKT] I. rendű vádlott – áttekintve a Közlönykiadó Kft. tevékenységét 1999. január 1. napjától 2009. december 31. napjáig terjedő időszakra - akként foglalt állást, hogy az ingatlanok egy része a Közlönykiadó Kft. eredeti elképzelésének megfelelően jogi továbbképzési centrummá fejleszthető.

Az ún. lényegesebb események és változások körében megállapítást nyert, hogy a Közlönykiadó 2008-ban megvásárolt [REDAKT] ban egy nemzetközi oktatási és konferencia-központ kialakítására alkalmasnak ítélt ingatlanegyüttest. A 2009. évi tulajdonosi döntés értelmében azonban az ingatlanegyüttesnek értékesítésre kell kerülnie, amelyre a társaság lépéseket is tett.

A Társaság mérleg szerinti eredménye 2007. december 31. napján 58.517.000 ezer forint, 2008. december 31. napján (-)168.660.000 forint, majd 2009. december 31. napján 10.000.951 forint volt. A Közlönykiadó Kft. adózás előtti eredménye 2004 és 2008 között drasztikusan romló tendenciát mutat; míg 2004-ben 201.527.000 Ft. volt, addig 2008-ban csupán 11.782.000 forint.

A társaság ingatlanainak értékelése során a [REDAKT] ingatlan is értékelésre került, amelynek során a 154 millió Ft-os nettó értékű befektetést 213 millió Ft-ra értékelték.

[REDAKT] 2010. október 7. napján észrevételei tett a Magyar Nemzeti Vagyongézelő Zrt. tulajdonosi és vezetői ellenőrzési igazgatóságának jelentéstervezetéhez, és ebben a következőket fejtette ki; a "[REDAKT] Ingatlan értékesítése a korábbi célt felvállaló intézmény részére" tartalmú alapítói döntés vonatkozásában a Közlönykiadó Kft. megkereste az IRM államtitkárát, aki azonban válaszával közölte, hogy a minisztérium nem lát lehetőséget az ingatlan megvásárlására. Hasonló tartalommal tett nyilatkozatot [REDAKT] község polgármestere is; az ingatlanokat nem kívánja visszavásárolni az önkormányzat, és a projektet sem kívánja működtetni. Az Alapítót tájékoztatta továbbá, hogy a meghosszabbított pályázati idő ellenére érdemi érdeklődő nem jelentkezett, illetve a pályázati dokumentáció megvásárlására sem került sor, a pályázatlas eredménytelenül zárult.

Az Alapító a tájékoztatást tudomásul vette, ugyanakkor egyéb értékesítési technikák, így ingatlan közvetítők igénybevételel tartotta szükségesnek.

A Közlönykiadó Kft. 2009. évi beszámolója szerint a [REDAKT] ingatlanok könyv szerinti értéke nagyjából 217 millió Ft. A gazdasági társaság ügyvezetése – a könyvvizsgálóval egyetértve – úgy döntött, hogy az ingatlanpiac fellendüléséig az ingatlant a befektetett eszközök között tartja nyilván továbbra is, miután a jelenlegi kilátások alapján az értékesítésre – veszteség nélkül – várhatóan egy éven belül nem kerül sor.

Tényként állapította meg [REDACTED] hogy 2010. október 7. napján a [REDACTED] ingatlanok még mindig a Társaság tulajdonát képezik.

2011. április 9. napjától 2015. április 9. napjáig [REDACTED] volt az ügyvezető igazgatója a Közlönykiadó Kft.-nek. Az ügyvezető igazgató jogviszonyának megszűnésekor a [REDACTED] ingatlanegyüttes változatlanul a Közlönykiadó Kft. tulajdonát képezte.

A Közlönykiadó Kft. és [REDACTED] projektgazda tevékenység ellátására 2007. június 1. napján szerződést kötött, amely tartalmazta, hogy a Közlönykiadó Kft. – képviseletében Dr. [REDACTED] I. rendű vádlott mint elnök-vezérigazgató – a Deák Ferenc Nemzetközi Továbbképző Akadémia létrehozására vonatkozó projekttel kapcsolatosan megbízza a [REDACTED] hogy a tulajdonviszonyok rendezése, az iskola épületének felmérése, a felújítási és átalakítási- és látványtervek elkészítésére vonatkozó munkákat, a képzési terv és koncepció kidolgozását megszervezze, koordinálja, e körben tanácsadói és projekt menedzseri feladatokat lásson el. A [REDACTED] mint Megbízott feladata továbbá a kivitelezés és az elkészült épület üzemeltetésének megszervezése és koordinálása is, valamint a projekt eredményes befejezése érdekében a Magyar Jogász Egylettel, az Országos Igazságszolgáltatási Hivatallal, a Magyar Ügyészképző Intézettel, az egyetemek jogi karaival és a szomszédos országok Jogász Egyleteivel folyamatos munkakapcsolatot kiépíteni, együttműködni [REDACTED] Önkormányzatával és a Deák Ferenc Alapítvánnyal.

A [REDACTED] a fenti feladatait a Közlönykiadó Kft. mint megbízó utasításai szerint kellett elvégezze. A szerződő felek megállapodása szerint a [REDACTED] havonta 800 ezer forint plusz áfa megbízási díj illette meg, amelyet a Közlönykiadó Kft.-nek a Megbízottnak [REDACTED] számú számlájára kell átutálnia.

A szerződés időtartamát 2007. június 1. napjától december 31. napjáig terjedő időre határozták meg.

2007. június 29. napján a Közlönykiadó Kft. és [REDACTED] a fenti szerződést közös megegyezéssel megszüntették, majd újabb szerződést kötöttek 2007. július 1. napjától 2010. június 30. napjáig terjedő időre azzal, hogy a Megbízott Betéti Társaság feladatain nem változtatnak, a tevékenység ellátásáért járó havi megbízási díjat csökkentették 650 ezer forint plusz áfa összegre.

2007. november 5. napján a Közlönykiadó Kft. és [REDACTED] a 2007. június 29. napján kötött szerződést – a tartalmát képező feladatok tekintetében – bővítették, tehát az 1. pont alatt visszautaltak a 2007. június 29. napján kelt szerződésben foglaltakra, a 2. pontba pedig belefoglalták, hogy a Megbízott feladata 2007. november 8. napjától a projekttel tevékenykedő egyéb résztvevők tevékenységének összehangolására, irányítására, azaz a projekt csoportvezetői feladatainak ellátására is kiterjed.

2009. július 31. napján a Közlönykiadó Kft. és [REDACTED] a 2007. június 29. napján kötött szerződést – a tartalmát képező feladatok tekintetében – bővítette, tehát az 1. pont alatt visszautaltak a 2007. június 29. napján kelt és 2007. november 5. napján a tevékenységi körök tekintetében módosított szerződésben foglaltakra, a 2. pontba pedig belefoglalták, hogy a Megbízott feladata 2009. július 31. napjától ingatlanközvetítő, ingatlan-ügynöki feladatok végzésére jogosult szervezetektől ajánlatokat kérjen, javaslatokat terjesszen elő a szerződéskötésre, a szerződéseket előkészítse, a szerződések megkötése után kapcsolattartói feladatokat lásson el.

A projektgazdai tevékenység ellátására irányuló szerződést 2010. június 30. napjáig terjedő időre kötötték meg 2007. június 29. napján, az ezt követő szerződésmódosítások a szerződés időtartamára vonatkozóan változtatásokat nem tartalmaznak.

2009. december 17. és 18. napján [redacted] között elektronikus levelezés zajlott, amelyre [redacted] kezdeményezésére került sor; az önkormányzathoz történő helyi adóbevallást elősegítendő, adatokat kért b [redacted] től.

2009. december 27. napján [redacted] a [redacted] ingatlanokra vonatkozó adóbevallás benyújtásával egyidejűleg kifejtette azon álláspontját [redacted] polgármesternek, mely szerint a Közlönykiadó Kft.-t adómentesség illeti meg, mivel oktatási célú ingatlanokat érintő ingatlanok tulajdonosa.

2010. február 4. napján [redacted] tájékoztató levelet küldött [redacted] I. rendű vádlottnak mint elnök-vezérigazgatónak a [redacted] Deák Ferenc Nemzetközi Jogi Akadémia Projekt 2010. év eleji állapotáról, valamint a javaslatairól, továbbá a 2009 második felében tett intézkedéseiről (pl. gázórák, villanyórák leszereltetése), a vagyonkezelő nehezen értelmezhető döntéseivel, az ingatlanegyüttes értékesítésére tett kísérletekkel kapcsolatos tapasztalatairól.

2010. április 6. napján [redacted] arról tájékoztatta [redacted] I. rendű vádlottat mint elnök-vezérigazgatót, hogy a [redacted] ingatlanokra kiadott építési engedélyk két év elteltével érvényüket veszítik, ha az építkezés nem kezdődött el. A két engedély kiadása 2008. augusztus 28. napján történt. [redacted] megoldási javaslatot is adott problémára, vállalta az építési engedély meghosszabbítása iránti kérelem elkészítését.

A Közlönykiadó Kft. 2009. július 31. napjától 2010. június 30. napjáig fennálló szerződés alapján 11 X 812.500 Ft-ot utalt át az [redacted] bankszámlájára. Az átutalt pénzösszeg 8.937.500 Ft.

**2. A 2010. augusztus 31. napján – ismeretlen tettes ellen – történt feljelentés kapcsán indult büntető eljárás során [redacted] sem a rendőrhatalóság, sem pedig az ügyészség nem hallgatta ki a 2013. október 8-án bekövetkezett haláláig.**

**A Pesti Központi Kerületi Bíróság 16.B. 30.009/2018/22. sz. felmentő ítélete indokolása a – az indítványozó által szükségesnek tartandóan és hivatkozandóan - következőket tartalmazza:**

A 3. nyomozati kötet 1653. oldalán található egy átadás-átvételi jegyzőkönyv azon iratoknak a nyomozó hatóság részére történő átadásáról, amelyek [redacted] özvegyénél voltak fellelhetők, és amelyeket [redacted] özvegye közvetlenül adott át a nyomozó hatóságnak. Az 1655. oldaltól lefűzött rendőri jelentés részletesen rögzíti az említett iratok, 10 db dosszié tartalmát, majd a jelentés végén egy összefoglalás található arról, hogy az iratok tanulmányozását követően milyen következtetéseket vontak le a vizsgálatot folytató rendőrök az iratanyag tartalmából.

Összefoglaló jelleggel annyit rögzít bíróság, hogy a jelentést készítő álláspontja szerint [REDACTED] mind a projektgazdai, mind a csoport vezetésében vállalt feladatait szerződészerűen elvégezte.

A bíróság e körben szükségesnek tartja felhívni a figyelmet arra a körülményre, hogy az említett iratanyagot a bíróság részletesen ismertette, a szükséges részeket felolvasva tette a bizonyítás anyagává, és a bizonyítékok felsorolása, ismertetése és értékelése körében ezzel foglalkozott, tehát következtetéseit nem a rendőri jelentés tartalma alapján vonta le. (E tekintetben a bíróság megjegyzi, hogy az iratanyag részletes vizsgálata alapján ugyanakkor a bíróság azonos következtetésre jutott az iratanyagot értékelő rendőri jelentést készítővel.)

(26-27. oldal)

A 4. nyomozati kötetben lefűzött másodfokú munkaügyi bírósági határozat, az 1. nyomozati kötetben lefűzött feljelentés, az alapját képező – tulajdonosi vizsgálaton alapuló – jelentés, valamint [REDACTED] tanúvallomása alapján a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a tulajdonosi vizsgálatra alapított jelentésben foglaltak objektivitása kérdéses.

Ezen bírói megállapítás indoka, hogy [REDACTED] I. rendű vádlottal – noha a munkájával szemben 2003. április 22. napja óta szakmai kifogást senki nem emelt, büntetőeljárás munkája kapcsán vele szemben nem indult –, a kormányváltást követően közölték, hogy munkájára nem tartanak igényt a továbbiakban, és lényegében megfenyegették, hogy ha munkahelyét önként nem

hagyja el, bizonytalan végkifejletű vizsgálat lefolytatására számíthat. A fenyegetést azzal is nyomatékossították, hogy az épületből közvetlen munkatársai szeme láttára kivezették.

Mindehhez hozzátartozik, hogy tulajdonosi belső vizsgálat lefolytatója, [REDACTED] a vizsgálathoz szükséges adott beszerzése során Közlönykiadó Kft. részéről főként a [REDACTED] I. rendű vádlottat vezérigazgatói pozíciójában felváltó Bártfai-Máger Andreával tartotta a kapcsolatot, míg az ügy szempontjából különösen jelentős információkkal és a vizsgálat során kifogásolt szerződésről részletesen nyilatkozni tudó, érdemi információkkal rendelkező [REDACTED] egyáltalán nem beszélt.

A fenti bírói megállapítást az is indokolja az előbbieken túl, hogy a terjedelmes feljelentésben foglalt számos magatartás közül végül csak két szerződés megkötése mutatkozott büntetőjogilag relevánsnak annyira, hogy tárgyalási szakban juttassa az ügyet.

E körben tartja szükségesnek megemlíteni a bíróság, hogy [REDACTED] tanúkenti kihallgatására is nyílt volna lehetőség a nyomozás során, de az erre irányuló bizonyítási indítvány ellenére tanúkihallgatás mégsem történt meg, és erre a büntetőeljárás későbbi szakaszában a tanú 2013. október 8. napján bekövetkezett halála miatt nem is kerülhetett sor.

(29-30. oldal)

A bíróság a következőkben [redacted] által megkötött szerződések tartalmát vizsgálja meg abból a szempontból, hogy a 2009. július 31. napján megkötött szerződés tartalmát, mely tevékenységi körök képezik, és a szerződésben foglalt e tevékenységeket [redacted] ellátta-e.

A 2007. június 1. napján megkötött szerződés 1. pontja alatt található az a tevékenységi körök, amelyeket a [redacted] képviselőjében [redacted] el kellett látnia. A 2007. június 29. napján megszüntetett Szerződés helyébe ugyanezen a napon egy új szerződés lépett szintén projektgazda tevékenység ellátására, amely 1. pontjában ugyanazokat a tevékenységi tevékenységeket sorolta fel, mint amelyeket a június 1. napján megkötött szerződés is tartalmazott.

A 2007. november 5. napján készült szerződés a 2007. június 29. napján megkötött szerződés 1. pontjában meghatározott feladatokra hivatkozik, és azok kiegészítéseként rendelkezik további tevékenységi körök ellátásának kötelezettségéről.

A 2009. július 31. napján kelt szerződés esetében az ügyesség arra hivatkozik, hogy ellentétben a 2007. november 5-i szerződés megfogalmazásával, ahol a "kiegészíti" szót használják a tevékenységi kör bővítésére, ezen újabb szerződésnél a "módosítja" szó szerepel, amely egyértelműen arra utal, hogy a korábbi feladatok megszűntek, azok helyébe újabb lép. A bíróság álláspontja szerint ez az értelmezés két okból is helytelen. Amennyiben a 2009. július 31-én kelt szerződés 1. pontját figyelmes elolvassuk, abból kitűnik, hogy a 2007. június 29. napján kelt szerződést érintően a jelen szerződés úgy fogalmaz, hogy azt a feladatok tekintetében 2007. november 5-én módosították, és nem kiegészítették, mint ahogy a 2007. november 5-i szerződés fogalmaz. Tehát ha az 1. pontban használt "módosították" szó – összevetve a 2007. november 5. napján kelt szerződés szóhasználatával – tartalmát tekintve "kiegészítést" jelent, akkor a 2. pontban írt "módosítja" szó szintén feladatok, feladatkörök kiegészítését, bővítését jelenti.

Ezt az értelmezést támasztja alá [redacted] tanú tárgyalási vallomása is, amikor is pontos és egyértelmű magyarázatát adja a 2009. július 31. napján kelt szerződésben foglalt két azon mondatnak, amelynek tartalmát aláírás előtt körültekintően megvizsgálta.

A szerződések megszövegezésének nyelvtani értelmezésén túlmenően a bíróság felhívja a figyelmet arra a körülményre is, hogy abban az esetben, ha 2009. július 31. napjától a [redacted] azaz [redacted] nem látott volna el projektgazdai tevékenységet, nem lett volna felelőse a [redacted] ingatlanegyüttesnek, az állagmegóvással kapcsolatos korábbi tevékenységet senki nem látta volna el.

Mivel a tényállásban a bíróság részletesen feltüntette, hogy a 2009. július 31. napját követően a [redacted] nevében eljáró [redacted] mikor és milyen feladatokat hajtott végre a Deak Ferenc jogi akadémia, illetve az annak alapját képező [redacted] ingatlanegyüttesrel kapcsolatosan, csak utal rá a bíróság, hogy ezen tevékenységek egyértelműen megállapíthatók a [redacted] özvegyétől lefoglalt iratanyag 2009. július 31. napja után keletkezett részei.

[redacted]  
tanúvallomása alapján.

(32. oldal).

Mivel a bíróságnak az az álláspontja, hogy nem volt olyan alapítói határozat, amellyel a vádirat tárgyát képező szerződések bármelyike szembehelyezkedett volna, a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy [REDACTED] I. rendű vádlott, aki egyébként Közlönykiadó Kft. vagyonának kezelésével megbízott személy volt, a vagyonkezelési kötelezettségét nem szegte meg.

A bíróság ezen álláspontjából viszont az következik, hogy a bíróság által megállapított tényállásban leírt magatartások nem valósítanak meg bűncselekményt, így a bíróság [REDACTED] I. rendű vádlottat az ellene folytatólagosan elkövetett, és a Btk. 376. §-ának (1) bekezdésében ütköző, és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő, jelentős vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntette miatt emelt vád alól - a Be. 566. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján, mivel a vád tárgyát képező cselekmény nem bűncselekmény -, felmentette.

[34. oldal]

3. Indítványozó a II. r. [REDACTED] vádlottra vonatkozó ténymegállapítást mellőzi, mivel azok ténybelileg nem tárgyai a indítványnak.

### III. A jogerős ítélet indokolásából indítványozó az alábbiakat emeli ki:

A) A Pesti Központi Kerületi Bíróságnak az I. fokú bírósági (megismételt) eljárásban – [REDACTED] I.r. vádlottal szemben - hozott 16. B. 30.009/2018/22. sorszámú felmentő ítélete

„[1] A Pesti Központi Kerületi Bíróság – hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban – a 2019. év május hó 28. napján kihirdetett 16.B.30.009/2018/22. számú ítéletében [REDACTED] I. r. vádlottat az ellene folytatólagosan elkövetett hűtlen kezelés büntette [Btk. 376. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont] miatt emelt vád alól felmentette.

[2] [REDACTED] II. r. vádlottat az ellene bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hűtlen kezelés [Btk. 376. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont] miatt emelt vád alól ugyancsak felmentette.

[3] Az elsőfokú bíróság a büntetőeljárásában magánfélként fellépő sértett polgári jogi igényét elutasította és megállapította, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

[4] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész mindkét vádlott terhére, felmentésük miatt, büntetőjogi felelősségük vád szerinti megállapítása és velük szemben büntetés kiszabása végett, míg a sértetti képviselő a polgári jogi igény elutasítása miatt jelentett be fellebbezést.

B) A Fővárosi Törvényszéknek, mint II. fokú bíróságnak az első fokú bíróság felmentő ítéletét megváltoztató – és [REDACTED] I.r. vádlott bűnösségét megállapító – 25. Bf. 11688/2019/15. sorszámú ítélete

[5] A fent megjelölt fellebbezések eredményeként a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2020. év november hó 11. napján kihirdetett 25.Bf.11688/2019/15. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és [REDACTED] I. r. vádlottat bűnösnek mondta

ki a Btk. 376. § (1) bekezdésében meghatározott és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett hűtlen kezelés bűntettében, amiért őt 500 napi tétel – napi tételenként 1.200 forint – összesen 600.000 forint pénzbüntetésre ítélte.

[6] [REDACTED] II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 376. § (1) bekezdésében megfogalmazott és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett hűtlen kezelés bűntettében, amiért őt 350 napi tétel – napi tételenként 1.500 forint – összesen 525.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A törvényszék mindkét vádlott esetében rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

A másodfokú bíróság mellőzte a polgári jogi igény elutasítására vonatkozó elsőbírői rendelkezést, végezetül pedig az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelezte [REDACTED] I. r. vádlottat.

C) A Fővárosi Ítéltáblának, mint III. fokú bíróságnak a másodfokú ítéletet megváltoztató – és [REDACTED] I.r. vádlott bűnösségét helybenhagyó– 4. Bhar. 28/2021/9. sorszámu ítélete

[7] A másodfokú bíróság ítélete ellen az ügyész mindkét vádlott terhére súlyosításért, továbbá a [REDACTED] szemben vagyonelkobzás alkalmazása végett jelentett be fellebbezést.

[8] [REDACTED] I. r. és [REDACTED] II. r. vádlottak, valamint védőik felmentésért éltek jogorvoslati jogukkal.

[9] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2021. év január hó 28. napján kelt és a Fővárosi Ítéltáblához a 2021. év február hó 3. napján érkezett BF.862/2020/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, míg a vádlottak és védőik fellebbezését nem tartotta alaposnak. Átiratában kifejtette, hogy – álláspontja szerint – az ügyben első-és másodfokon eljáró bíróságok az eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatták le az elsőfokú bíróságnak az ítéletre ki nem ható apróbb, relatív eljárási szabálysértéseitől eltekintve. A fellebbviteli főügyészség átiratában foglaltak szerint az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítékokat beszerezte, azonban helytállóan mutatott rá a másodfokon eljáró törvényszék, hogy a bizonyítékok bemutatása korántsem volt teljeskörű, mint ahogy értékelésük sem, az helyenként logikátlan és nem nélkülözte az irreleváns elemeket sem. Az elsőfokú ítélet tényállása hiányos, részben iratellenes és téves következtetésből eredően is részben megalapozatlan, továbbá az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének sem tett maradéktalanul eleget.

[10] A fellebbviteli főügyészség átirata kiemelte, hogy a másodfokon eljáró törvényszék ítélete részletesen foglalkozott azzal a kérdéssel is, hogy az általa feltárt megalapozatlansági okok a másodfokú eljárásban érdemben orvosolhatók-e, vagy arra csak megismételt elsőfokú eljárásban kerülhet sor. E körben a fellebbviteli főügyészség átirata maradéktalanul osztotta a másodfokú bíróság ítéletében kifejtett álláspontot, amelynek lényege szerint a törvényszék által megjelölt hibák és hiányosságok legfeljebb részbeni felderíthetlenséget, ezáltal a Be. 592. § (2) bekezdésében megfogalmazott részleges megalapozatlanságot jelentenek.

Aláhúzta, hogy míg a teljes megalapozatlanság szükségszerű következménye a hatályon kívül helyezés, addig a hatályos eljárásjogi törvény az ítélet részleges megalapozatlansága esetében

a másodfokú bíróság kötelezettségévé teszi annak megszüntetését, a tényállás kiegészítése, helyesbítése az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítással érintő ügyiratok tartalma, ténybeli következtetés vagy a felvett bizonyítás alapján. Felhívta a Kúria EBH.2019.B.9. számú elvi határozatát, amelynek értelmében a hatályos büntetőeljárás törvény rendelkezései szerint csak a teljes – a másodfokú eljárásban helyre nem hozható – megalapozatlanság okából engedi meg a hatályon kívül helyezést, míg az ítélet részleges megalapozatlanságának kiküszöbölését a másodfokú bíróság kategorikus – mérlegelést nem tűrő – kötelezettségévé teszi. A részleges megalapozatlanság ezért hatályon kívül helyezés alapjául nem szolgálhat. A Kúria elvi döntése nyomán rámutatott, hogy a fenti törvényi tilalom nem kerülhető ki oly módon, hogy a másodfokú bíróság a részleges megalapozatlansághoz egy önmagában hatályon kívül helyezési okot meg nem valósító eljárási szabálysértést – az indokolási kötelezettség megsértését – társítja. Az indokolási kötelezettség teljesítése ugyanis csak megalapozott vagy megalapozottá tett tényállás tekintetében vizsgálható, mert amennyiben a tények megállapítása hiányzik, úgy az azokra vonatkozó indokolás sem kérhető számon. Ezért a részleges megalapozatlanságban szenvedő ítélet indokolásának megsértését eljárási szabályként értékelni fogalmilag kizárt. (EBH.2018.B.8.III.)

[11] Az átirat arra is felhívta a figyelmet, hogy a részleges megalapozatlanság kiküszöbölésének a másodfokú eljárásban igénybe vehető eszközei továbbra is változatlanok. A bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma nem a megalapozatlanság kiküszöbölését korlátozza, hanem az elsőfokon lefolytatott bizonyítást védi. A tényállás hiányosságainak pótlása, felderíthetetlenségének megszüntetése, az iratellenesség kiküszöbölése vagy a helyes ténybeli következtetés levonása nem esik a felülmérlegelés tilalma alá, hanem éppen a megalapozatlanság orvoslásának törvényes eszköze, amelyet a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja kifejezetten arra az esetre rendel alkalmazni, ha az így módosult, eltérő tényállás a vádlott bűnösségének megállapításához vezethet. A bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma azt jelenti, hogy a felülbíró bíróság nem dönthet másként egy bizonyíték hitelességéről, mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság tette.

[12] A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az ügyben az elbíráláshoz szükséges bizonyítékok teljes körűen rendelkezésre álltak, a megalapozatlansági okot képező hibák és hiányosságok az elsőfokú eljárásban a bizonyítékok teljes körű, okszerű és logikus értékelése körében merültek fel. A másodfokú bíróság a saját eljárásában az iratok tartalma és helyes ténybeli következtetések levonása útján az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítékok alapján pontosította, illetve kiegészítette az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, és az ilyen módon teljes körűvé és megalapozottá tett tényállásból vont le további, az elsőfokú bíróságtól eltérő jogkövetkeztetéseket.

[13] Az ügyészi álláspont értelmében a Fővárosi Törvényszék másodfokon eljáró tanácsa rendkívül logikusan és követhetően vezette le, hogy miért minősült [REDACTED] vádlott vagyongazdálkodónak, ebből fakadóan milyen kötelezettségei voltak és azokat milyen magatartásával szegte meg. Ugyancsak meggyőzően érvelt [REDACTED] II. r. vádlott vonatkozásában azzal kapcsolatban, hogy miért és miből kellett tisztában lennie azzal, hogy [REDACTED] I. r. vádlott a vagyongazdálkodó kötelezettségét megszegve tényleges szükséglet nélkül köt szerződést a [REDACTED]. Szintén helytállóan és törvényesnek ítélte meg a fellebbviteli főügyészség a másodfokú bíróságnak a vagyoni hátrány bekövetkezésével és annak összegével összefüggésben elfoglalt álláspontját. A fellebbviteli főügyészség aláhúzta, hogy a másodfokú bíróság által kiegészített, pontosított és immár megalapozott tényállás alapján okszerűen vont következtetést a törvényszék mindkét vádlott bűnösségére és büncselekményeiknek a jogi minősítése is törvényes.

[14] A büntetés kiszabása körében annak az álláspontjának adott hangot, hogy a másodfokú bíróság a büntetés kiszabásánál figyelembe veendő körülményeket ugyan maradéktalanul felsorolta, azonban azokat nem a súlyuknak megfelelően értékelte, mert [REDACTED] I. r. vádlottnak a bűncselekmény elkövetése idején betöltött beosztására, az általa megvalósított cselekmény jellegére, súlyosabb joghátrány alkalmazása indokolt, mert a számos enyhítő körülmény ellenére sem vált a vádlotti cselekmény csekély súlyúvá. Az ügyészi álláspont szerint az enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott pénzbüntetés nem szolgálja a törvényben rögzített büntetési célokat, ezért az I. r. vádlottal szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása indokolt.

[15] [REDACTED] I. r. vádlott esetében a cselekmény tárgyi súlyához, valamint a terhelt vagyoni, jövedelmi viszonyaihoz mérten a terhelttel szemben kiszabott pénzbüntetés súlyosítását indítványozta a fellebbviteli főügyészség.

[16] [REDACTED] I. r. vádlott a felmentését célzó fellebbezését írásban is részletesen megindokolta. Ebben kifejtette, hogy álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék marasztaló ítélete megalapozatlan, mert az olyan fikcionális elemekre épül, amelyek nem felelnek meg a valóságnak. E körben példaként hozta fel azt a törvényszéki megállapítást, hogy a Deák Ferenc Akadémiai projektet a 2008. év február hónapjában felfüggesztették. Kiemelte, hogy a projekt felfüggesztése szóba sem került, hanem éppen ellenkezőleg a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő és Vagyontanács a részletfizetésre megvásárolt [REDACTED] ingatlan vételárához 101 millió forint átutalását engedélyezte. Hangsúlyozta, hogy mindent megtett az ingatlan hasznosítása, illetve értékesítése érdekében, így ingatlan hirdetések feladásával próbálta értékesíteni a [REDACTED] ingatlant, illetve [REDACTED] projektgazda megbízási szerződését is módosította azzal, hogy felhatalmazta öt ingatlan forgalmazó cégekkel való kapcsolattartásra. Azonban világválság és a 300 millió forintos eladási ár megnehezítette az értékesítést, azonban ez utóbbi tekintetében az összeg valamennyi – az ingatlannal kapcsolatos – költséget tartalmazta, így tehát az árat nem az eladás gátjának találták ki. Megjegyezte, hogy minden bizonnyal féláron, meglehetősen rövid idő alatt találtak volna vevőt az ingatlanra, azonban nem állt szándékukban „elkotyavetyélni” az állami vagyont.

[17] Tagadta a terhére rótt hűtlen kezelés büntetnének a vádiratban megfogalmazott és a másodfokú bíróság által megállapított másik elkövetési magatartást is. Eszerint [REDACTED] nem tényleges munkavégzés nélkül vette fel megközelítőleg egyéves fizetését. Sérelmezte, hogy az egész eljárás során nem hallgatták meg tanúként [REDACTED] mindössze a halálát követően tartott házkutatást az ügyészség és ez alkalommal foglaltak le az özvegyénél másfélezer oldalnyi iratanyagot a [REDACTED] ingatlannal kapcsolatban. Az I. r. vádlott cáfolta azokat a másodfokú bíróság által tett megállapításokat, amelyek szerint a [REDACTED] kötött szerződés lényegét tekintve tartalmatlan volt, mert a [REDACTED] érdemi munkát nem végzett, ennek cáfolataként megjelölte azt a három ingatlan forgalmazó céget, amellyel a [REDACTED] gyűttműködött az ingatlanegyüttes eladása érdekében.

[18] A [REDACTED] kötött szerződés tekintetében annak az álláspontjának adott hangot, hogy a két fél között meglévő alapszerződés mellett is egyértelműen szükség volt egy újabb szerződés megkötésére, tekintettel arra, hogy annak tartalma alapvetően más volt. Az újonnan kötött szerződése olyan feladatok ellátásával bízta meg a II. r. vádlott által is képviselt ügyvédi irodát, mint a versenyhivatali eljárások, a privatizációs szerződések előkészítése, esetleges EU-s projektekben történő eljárás, melyek azonban köztük korábban már meglévő alapszerződésben egyáltalán nem szerepeltek. Kiemelte, hogy nem szükségtelen, hanem egyenesen jogszerű és megalapozott volt a Közlönykiadó működése szempontjából fontos, új

jogi feladatok ellátására külön ügyvédi megbízási szerződés megkötése. Magatartásával a Közlönykiadó felelős ügyvezetőjeként mindössze ennek a tulajdonosi elvárásnak tett eleget. Mindezek alapján felmentését szorgalmazta bűncselekmény hiányában.

[19] [REDACTED] I. r. vádlott védője is részletes írásbeli indokolást terjesztett elő a fellebbezéséhez. Ennek lényege szerint az I. r. vádlott az eljárás során már számos esetben kifejtette érdemi védekezését, amelyek a periratokban megtalálhatók és ezekből kizárólag az a következtetés vonható le, hogy [REDACTED] nem követte el a terhére rótt hűtlen kezelés büntettét. A védői álláspont szerint a másodfokú bíróság ítélete megalapozatlan, ugyanakkor az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette, hogy [REDACTED] a vagyongazdálkodási kötelezettségét nem szegte meg, ezzel ellentétes tényállás, amelyből a vagyongazdálkodási kötelezettség megszegésére lehetne következtetést levonni, a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem állapítható meg. Hangsúlyozta, hogy a vagyongazdálkodási kötelezettség megszegésének megállapítása jogkérdés, amely azonban elválaszthatatlan a ténykérdésektől. A másodfokú bíróság olyan történeti tényállási elemekkel egészítette ki az elsőfokú bíróság ítéletét, amellyel lehetőséget teremtett saját maga számára a vagyongazdálkodási kötelezettség megsértésének megállapítására. Kiemelte, hogy a másodfokú bíróság az ítéletében ugyan foglalkozott a hűtlen kezelés törvényi tényállási elemeinek körében a tárgyi oldal elemeivel, azonban az alanyi oldal elemei között nem foglalkozott a szándékossággal, jóllehet a törvényi tényállás helyes értelmezése szerint az elkövető szándékának – legalább eshetőleges formában – ki kell terjednie egyrészt a vagyongazdálkodási kötelezettség megszegésére, másrészt az ebből szükségszerűen bekövetkező vagyoni hátrányra, mint eredményre. A védelem álláspontja szerint a törvényi tényállási elemek objektív megállapíthatósága esetén is hiányzik az alanyi oldalon a szándékosság, amely kiterjedne az elkövetési magatartásra, valamint az eredményre, ennek hiányában azonban a vádlott büntetőjogi felelőssége nem állapítható meg a hűtlen kezelés büntetében. Mindezek alapján a védő a másodfokú ítélet megváltoztatását és [REDACTED] I. r. vádlott felmentését indítványozta. Másodlagos indítványként – a terhelt büntetőjogi felelősségének megállapításának esetére kérte, hogy a harmadfokú bíróság a súlyosítást célzó ügyészi fellebbezésnek ne adjon helyt, hanem éppen ellenkezőleg, az enyhítő körülmények jelentős számára és nyomatékára tekintettel a másodfokú bíróság által kiszabott büntetést enyhítse.

[20] [REDACTED] II. r. vádlott és védője a felmentést célzó fellebbezésüket írásban is részletesen megindokolták. Ennek lényege szerint tévedett a másodfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy dr. [REDACTED] I. r. vádlott által kötött szerződés indokolatlan volt a [REDACTED] mert a Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanács (a továbbiakban: NVT.) leállította a [REDACTED] i projekttel kapcsolatos munkákat, mégpedig a II. r. vádlott által készített előterjesztés alapján. A védői érvelés szerint a másodfokú bíróságnak a fenti megállapítása a tényekkel nem áll összhangban, tekintettel arra, hogy az NVT. a határozatában 100 millió forintot meghaladó összeget hagyott jóvá a beruházás céljára. Kiemelték azt is, hogy a projekt felfüggesztése nem került szóba, hanem ezzel ellentétben a valamilyen módon történő hasznosítása került előtérbe, amelynek mindössze csak egyik olvasata volt az ingatlanok értékesítése. A védő aláhúzta, hogy a II. r. vádlottal kötött megbízási szerződés alapján elvégzett tárgyalások egyrészt a határozatokban elrendelt értékesítés elősegítését célozták azzal, hogy tárgyalásokat folytatott a lehetséges finanszírozásokról, másrészt a döntésképes állami intézményvezetőkkel tárgyalt a beruházási cél lehetséges felvállalásáról. Lényegét tekintve a megbízási szerződés megkötése – a másodfokú bíróság megállapításaival szöges ellentétben – nem volt indokolatlan, tekintettel arra, hogy az egyrészt időben megelőzte az NVT. ingatlan hasznosítással kapcsolatos határozatát, másfelől a szerződésben rögzített, valamint [REDACTED] II. r. vádlott által a szerződésben

foglalt feladatok teljesítése éppen az NVT. határozatában foglaltak elősegítését, végrehajtását szolgálta. A védő kiemelte továbbá azt is, hogy a másodfokú bíróság megállapította, hogy az NVT. 2008. évi (február 13.) határozatával a projektet felfüggesztették. Ez azonban a felülmérlegelés tilalmába ütközik, továbbá a határozat hibás értelmezését jelenti, harmadsorban pedig a II. r. vádlott megbízási szerződése nem a megvalósítás tényleges megkezdésére vonatkozott, hanem olyan tevékenységekre, amelyek a megvalósításhoz segítséget nyújtanak. A határozat által említett megvalósíthatósági tanulmány – már az elnevezéséből adódóan is – a tevékenység elvégzésének előkészületét jelenti, amelyek következtetéseit a tanulmányba kell beépíteni.

[21] Alapvető kifogást fogalmazott meg a védelem a másodfokú ítélet azon megállapításával kapcsolatban, amely szerint a vádlottaknak már ekkor – a 2008. év június hó 24. napján – tudniuk kellett, hogy a szerződés tárgyát képező projekt nem fog megvalósulni, mivel a Tanács számára szóló előterjesztést [REDACTED] II. r. vádlott készítette és [REDACTED] I. r. vádlott írta alá, az pedig az ingatlanok értékesítésének javaslatát tartalmazta. E körben arra mutatott rá az indokolt fellebbezés, hogy a II. r. vádlott által készített előterjesztés nem az értékesítés, hanem az eredetileg tervbe vett projekt teljes körű megvalósítása mellett érvelt. Maga az előterjesztés nem került a Tanács elé, a II. r. vádlott nem tudhatta, hogy a MNV. Zrt. milyen tartalmú előterjesztést terjeszt a Tanács elé. A védelmi érvelést összegezve [REDACTED] II. r. vádlott a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően kötött ügyvédi megbízási szerződést a Közlöny-és Lapkiadó Kft.-vel 2008. májusában az Ütv. szabályainak betartásával. A szóban kötött megbízási szerződés egyenértékű az írásban kötöttel. Ezen megbízási szerződésnek azért volt létjogosultsága a 2003. évből származó átalánydíjazású szerződés mellett, mert egy merőben új feladatban történő közreműködésre irányult, amelyet az átalánydíjazású szerződés nem fogott át. A II. r. vádlott a szóban forgó szerződés alapján készítette el az előterjesztést a Közlöny-és Lapkiadó Kft. részére, így tehát tényszerűen részt vett az ingatlanra vonatkozó szerződés módosítás munkájában, tekintettel arra, hogy annak szövegét ő maga készítette el. A fentieken túlmenően [REDACTED] II. r. vádlott tárgyalásokat folytatott az NVT. 2008. év július hó 9. napján született határozatát követően, hogy a projekt érintett állami szervek részéről átvételre kerüljön, illetőleg az értékesítése kedvezőbb feltételekkel történjen meg. Mindezek alapján a II. r. vádlott és védője indítványozták, hogy a harmadfokú bíróság [REDACTED]t az ellene emelt bűncselekmény vádja alól – bűncselekmény hiányában – mentse fel.

[29] Az ellentétes irányú fellebbezések közül a harmadfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla kizárólag [REDACTED] II. r. vádlott és védője felmentést célzó fellebbezését találta alaposnak.

[40] **Osztotta a harmadfokú bíróság [REDACTED] I. r. vádlottnak [REDACTED] kötött szerződése kapcsán a másodfokú bíróság által megállapított bűnösségét.** E körben egyetértett a harmadfokú bíróság a törvényszék ítéletének [66] bekezdésében kifejtetekkel, amelynek lényege szerint a 2009. év július hó 31. napján [REDACTED] kötött szerződése módosította a felek között korábban létrejött szerződést, amely a Bt. tevékenységi körére vonatkozóan alapvető változásokat hozott és nem a feladatkör további szélesítésére, hanem döntően annak megváltoztatására irányult. Helyesen rögzítette azt is a másodfokú bíróság, hogy erre az időpontra a projektvezetői feladatkör lényegét tekintve kiüresedett, okafogyottá vált, tekintettel arra, hogy a megvalósításhoz ekkor már tényszerűen sem lehetett sok reményt fűzni, jóllehet az ingatlanok haszonnal történő értékesítése is reális opció volt. Ellentétben azonban a másodfokú bíróság megállapításával – nem szem elől tévesztve a piaci viszonyokat sem – az ingatlanok értékesítésének addigi kudarca önmagában nem róható fel dr. [REDACTED] I. r.

vádlottnak és ez a tény ezért ilyen körülmények között büntetőjogi relevanciával sem bírhat. Az azonban igen, hogy ebben a helyzetben a kft. akkori vagyoni helyzetéhez és igencsak beszűkült gazdasági mozgásteréhez képest, valóban szükségtelen és indokolatlan volt a [REDACTED] kötött projekt menedzseri, projektvezetői szerződés, és ebből eredően természetesen a teljesítés sem lehetett szerződésszerű. E körben a másodfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a szóban forgó szerződés sem állagmegóvási, sem gondnoki feladatkörre nem vonatkozott, így a [REDACTED] által tett intézkedések mind olyanok voltak, amelyek nem tekinthetők szerződésszerűnek. A másodfokú bíróság az eljárás során meghallgatott tanúk és az okirati bizonyítékok alapján irathűen rögzítette, hogy a szóban forgó szerződés [REDACTED] az értékesítést ruházta feladatul, nem pedig az ingatlanok széleskörű kezelését, állagmegóvását. Mindezek alapján helyesen vont következtetést a törvényszék [REDACTED] I. r. vádlott bűnösségére a [REDACTED] kötött szerződés alapján és helyesen állapította meg azt is, hogy a [REDACTED] részéről nem történt olyan tevékenység kifejtése, amely a kifizetést indokolta volna. Különösen igaz ez a megállapítás annak a ténynek a tükrében, hogy a kft. a [REDACTED] z értékesítés tárgyában kizárólagos szerződést kötött a 2010. év április hó 9. napján.

[41] Szintén maradéktalanul egyetértett az ítélőtábla a másodfokú bíróság ítéletének [67] bekezdésében foglaltakkal, tekintettel arra, hogy az ott tett megállapítások egyértelműen összhangban állnak a büntügyi iratok tartalmával és a bíróságok által lefolytatott bizonyítási eljárás anyagával. Ezek alapján helyesen rögzítette a törvényszék, hogy [REDACTED] vádlott által a [REDACTED] részére történt kifizetésekre az adott körülmények között és helyzetben indokolatlanul került sor, tekintettel arra, hogy az I. r. vádlott és [REDACTED] gyakorlatilag napi kapcsolatban voltak, így szükségszerűen észlelnie kellett volna az I. r. vádlottnak, hogy a [REDACTED] nem a szerződésben foglaltaknak megfelelően – nem szerződésszerűen – teljesít, így a kifizetés sem volt indokolt. Ugyancsak ténszerűen állapította meg a másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék, hogy dr. [REDACTED] I. r. vádlott elmulasztotta teljesíteni az ellenőrzési kötelezettségét, amelynek eredményeként megtörténtek az indokolatlan kifizetések, amelyek így vagyoni hátrányt eredményeztek. A szerződés teljesítése során az I. r. vádlottnak megfelelő körütekintéssel és gondossággal kellett volna vizsgálnia és visszatérő jelleggel ellenőriznie azt, hogy a vele szerződő fél tevékenysége ténylegesen szerződésszerű-e, amelyet azonban elmulasztott.

[42] A Btk. 376. § (1) bekezdése értelmében, akit idegen vagyon kezelésével bíztak meg, és ebből folyó kötelességének megszegésével vagyoni hátrányt okoz, hűtlen kezelést követ el.

[43] A fenti törvényi definícióból kiviláglik, hogy a hűtlen kezelés jogi tárgya a tulajdonjog és az ahhoz kapcsolódó jogosultságok összessége. A bűncselekmény lényege a vagyonkezelői megbízással, gyakorlatilag a tulajdonosi jogokkal való visszaélés, amellyel összefüggésben hátrány következik be az idegen vagyonban.

[45] Összevetve immár a másodfokú bíróság által megállapított tényállást a törvényi tényállással, valamint dr. [REDACTED] I. r. vádlott magatartásával megállapítható, hogy [REDACTED] I. r. vádlott a [REDACTED] kötött szerződésével megszegte a vagyonkezelői kötelezettségét, melynek eredményeként a Bt.-nek teljesített indokolatlan kifizetések konkrétan számszerűsíthető vagyoni hátrányt okoztak a Közlöny-és Lapkiadó Kft.-nek.

[61] A korábban kifejtettek értelmében dr. [REDACTED] I. r. vádlott bűnösségét is érintette a II. r. vádlott felmentése, mert az I. r. vádlottat a vádhatóság a Btk. 376. § (1) bekezdésében megfogalmazott és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett hűtlen

kezelés büntetével vádolta, a törvényszék pedig ugyanebben a bűncselekményben állapította meg az I. r. vádlott büntetőjogi felelőségét a Kúria 1/2016.BJE. számú jogegységi határozatára figyelemmel. A folytatólágosság egységét az I. r. vádlott tekintetében ugyanis egyfelől a [REDAKT] kötött szerződése, másfelől a [REDAKT] kötött kontraktusa alapozta meg, mivel a vagyonkezelési kötelezettséget megszegő, többféle (különböző) elkövetési magatartása több különböző, azonban egyenként önmagában is bűncselekménynek minősülő vagyoni hátrány keletkezéséhez vezetett.

[62] A fentiek tükrében vizsgálva [REDAKT] I. r. vádlott vád tárgyává tett magatartásáról megállapítható, hogy a [REDAKT] kötött szerződésével a büntetőtörvénykönyvbe ütköző magatartást valósított meg.

[63] A Btk. 6. § (2) bekezdése értelmében folytatólágosan elkövetett bűncselekmény az, ha az elkövető ugyanolyan bűncselekményt, egységes elhatározással, azonos sértett sérelmére, rövid időközönként többször követ el. Az imént idézett törvényi rendelkezésből látható, hogy a folytatólágos egység megállapításának összesen öt – egy szubjektív és négy objektív – konjunktív feltétele van. Szubjektív az egységes akarat elhatározás, míg objektív feltételek az azonos sértett, a rövid időközönkénti, többszöri elkövetés, valamint az, hogy az elkövető ugyanolyan bűncselekményt valósítson meg. A másodfokú bíróság által irányadónak tekintett történeti tényállásban foglaltak szerint [REDAKT] a vádbeli időszakban egységes elhatározással rövid időn belül kötött szerződést a partnereivel, amellyel mindkét esetben megvalósította a hűtlen kezelés büntettét, amely így folytatólágosan elkövetettként minősül. A folytatólágos egység – miként az az elnevezéséből is kitűnik – bűncselekményi egységként értékelendő, amiért egy büntetést kell kiszabni. Figyelemmel azonban arra, hogy a folytatólágosság egysége felbomlott azáltal, hogy a [REDAKT] kötött szerződés tekintetében a hűtlen kezelés büntette – bűncselekmény hiányában – nem volt megállapítható, ezért e részselekmény értelemszerűen már nem tartozhat a folytatólágosság egységéhez. Erre tekintettel folytatólágos elkövetés sem állapítható meg [REDAKT] I. r. vádlott terhére, mivel esetében mindössze a [REDAKT] kötött szerződése kapcsán állapítható meg a Btk. 376. § (1) bekezdésében meghatározott és a (4) bekezdés a) pontja szerinti minősülő hűtlen kezelés büntette, ahol azonban az általa okozott vagyoni hátrány immár 8.937.500 forintra módosult. Tekintettel arra, hogy a folytatólágos egység is egység, ezért [REDAKT] I. r. vádlott felmentésének, illetve részfelmentésének értelemszerűen nem lehetett helye, azonban bűnösségének köre két részselekményről egy bűncselekményre szűkölt, ezért a harmadfokú bíróság a bűncselekménye minősítése során a folytatólágos elkövetésre utalást mellőzte. Ugyanakkor a cselekményének jogi minősítése ezen túlmenően nem változott, mert a fentiek szerint megmaradó vagyoni hátrány is ugyanaz alá a minősítés alá esik, mint amilyen korábban a másik részselekmény mellett volt.

[64] A [REDAKT] I. r. vádlottat érintő büntetés kiszabása körében a másodfokú bíróság alapvetően helyesen sorolta fel a vádlott terhére értékelendő enyhítő körülményeket. E körben további kiemelés érdemel, hogy az I. r. vádlott rendkívül hosszú ideig állt büntetőeljárás hatálya alatt és a másodfokú ítélet kihirdetését követően is csaknem egy év ismét eltelt. A harmadfokú bíróság nyomatékosabban értékelte enyhítő körülményként a vádlott jelentősen megromlott egészségi állapotát. Ugyanakkor a minősítés változás kapcsán mellőzni kellett a folytatólágosságot, mint egyetlen súlyosító körülményt.

A fenti pontosítások mellett a harmadfokú bíróság osztotta a Fővárosi Törvényszék büntetési kiszabási körülményekkel kapcsolatban kifejtett álláspontját és az ítélet tábla is arra az álláspontra helyezkedett, hogy az I. r. vádlottal szemben aránytalan és szükségtelen szabadságvesztés alkalmazása, akár még annak próbaidőre felfüggesztett formájában is, mert a

Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok az I. r. vádlott tekintetében pénzbüntetés kiszabásával is elérhetők. Helyesen döntött a másodfokú bíróság, amikor az enyhítő szakasz alkalmazásával pénzbüntetésre ítélte az I. r. vádlottat, amelynek során a pénzbüntetés napi tételeinek számát a vádlott bűnösségéhez, míg az egy napi tételnek megfelelő összeget az elkövető vagyoni, jövedelmi, személyi viszonyaihoz és életviteléhez mérten állapította meg.

Az ekként kiszabott összesen 600.000 forint pénzbüntetés proporcionális, tetterányos és megfelelően egyéniesített szankció az ítélőtábla álláspontja szerint, olyannyira, hogy a bűnösség egyébként minimális szűkülése mellett sem látta indokoltnak a harmadfokú bíróság a törvényszék által kiszabott pénzbüntetés további enyhítését.

[65] A Fővárosi Ítélőtábla a kifejtettek értelmében a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 624. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint részben megváltoztatta [REDACTED] I. r. vádlottal szemben, míg a változtatás [REDACTED] II. r. vádlott esetében – felmentése folytán – teljes körű. A törvényszék ítéletének egyéb, törvényes rendelkezéseit pedig a Be. 623. §-ában írtak alapján helybenhagyta a harmadfokú bíróság.

#### **IV. A jogerős ítélet rendelkezése**

Fővárosi Ítélőtábla mint harmadfokú bíróság, 4.Bhar.28/2021/9. szám

A hűtlen kezelés büntette és más bűncselekmények miatt [REDACTED] és társa ellen indított büntetőügyben az ügyész, [REDACTED] I. rendű vádlott és [REDACTED] II. rendű vádlott, valamint a védőik másodfellebbezését elbírálv a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2020. november 11. napján kihirdetett 25. Bf.11.688/2019/15. számú ítéletét megváltoztatja.

[REDACTED] I. rendű vádlott cselekményének minősítésénél mellőzi a folytatólagos elkövetésre utalást.

[REDACTED] II. rendű vádlottat a bűnsegédként elkövetett hűtlen kezelés büntette [Btk. 376. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont] miatt emelt vád alól felmenti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét dr. [REDACTED] I. rendű vádlott tekintetében helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 25.Bf.11.688/2019/15. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla mint harmadfokú bíróság 4.Bhar.28/2021/9. számú ítéletében írt változtatással dr. [REDACTED] I. rendű, valamint [REDACTED] II. rendű vádlott tekintetében **2021. év szeptember hó 16. napján jogerőre emelkedett.**

#### **b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése**

1) I. r. Terhelt indítványozó a fellebbezést, mint jogorvoslatot a büntető eljárásban kimerítette, az indítványát a II. fokú és III. fokú bíróság ügydöntő határozata ellen a terjeszti elő. A III. fokú érdemi büntető bírósági határozat ellen felülvizsgálatnak nincsen helye. [büntető eljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 650.§ (1) bek. a) pontja].

#### **c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje**

1) Terhelt a Fővárosi Ítéltábla III. fokú eljárásban hozott ítéletét 2021. október 14. napján vette át, így a 60 napos határidő (17+30+13) **2021. december 13-án jár le.**

**d) Az indítványozó érintettségének bemutatása**

1) Indítványozóval szemben a bíróság III. fokú, jogerős ítéletet hozott, így ebben az alkotmánybíróági eljárásban - indítványozóként mint terhelt szerepel.

**e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés**

1) Alapjogsérelem, amely bírói döntést érdemben befolyásolta a következő.

Az indítványozó szerint a Fővárosi Törvényszék és Fővárosi Ítéltábla előtti eljárásban nem volt lehetőség bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül a tények újramérlegelésére, és olyan álláspont kialakítására, amely alapján az indítványozó büntető jogi felelőssége megállapíthatóvá válhatott volna. a Fővárosi Ítéltáblának ezért – alapjogi alapon – a terheltet az ellene emelt vád alól fel kellett volna mentenie.

Indítványozó álláspontja szerint a felülmérlegelési szabály megsértése olyan súlyos contra legem jogalkalmazás, amely nem a jog értelmezését, hanem a jog figyelmen kívül hagyását jelenti, amely Alaptörvény-ellenes.

A terhelt indítványozó számára Alapjogsérelmet jelent a bűncselekmény miatti elítélése, arra tekintettel, hogy bűncselekményt nem követett el. A vád tárgyává tett cselekmény tényállási elemei és törvényi tényállás nem valósult meg.

2) Az ügy kapcsán felmerült alkotmányjogi jelentőségű kérdés a következő.

Az ügy kapcsán felmerülő alkotmányjogi jelentőségű kérdés, hogy a hosszabb időn keresztül rendelkezésre álló, azonban a nyomozó hatóság által szándékosan mellőzött, ki nem hallgatott tanútól (aki már halála miatt nem hallgatható ki) a meg nem szerzhető bizonyíték pótlására a vádlott kötelezhető-e, és így ez az ártatlansága bizonyítására kötelezésnek minősül-e arra vonatkozóan: az elhalt a szerződésben foglaltakat teljesítette, és így a terhelt nem követett el bűncselekményt.

A nyomozati eljárásban kihallgatható, de a nyomozó hatóság által mellőzött tanú vallomása nélkül a szerződéses jogviszonynak a bűncselekmény megvalósítását állító vád esetében a mellőzött tanú vallomása nélkül a tényállás megállapítható-e olyan módon, hogy a terhelt a teljesítést nem bizonyította, ezért feltételezhető, hogy a szerződéses juttatás munkavégzés nélkül történt.

Indítványozó szerint nem, mert ez a Be. 7.§ (2)-(3)-(4) bekezdésébe ütközik, és ez által sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot.

## **2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása**

### **a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése**

1) Indítványozó az I-II. fokú bíróság határozatainak alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény alábbi rendelkezéseire alapítja:

#### **I. cikk**

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

(4) A törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.

#### **V. cikk**

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz [...].

#### **IV. cikk**

(1) Mindenkinek joga van a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz

#### **XXIV. cikk**

(1) Mindenkinek joga van arra, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.

#### **XXVIII. cikk**

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

[...]

3) A büntető eljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez

[...]

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

### **b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása**

1) A megsemmisíteni kért bírói döntések indítványozó szerint az alábbi indokok miatt sértik az Alaptörvény fentebb megjelölt rendelkezéseit.

**a) Az alapvető jogok védelmére vonatkozó bírói védelemhez való jog sérelme**  
[Alaptörvény I. cikk (1) és (3) bek.].

Indítványozó szerint az eljáró bíróságok nem tettek eleget az indítványozót megillető alapvető jogok tiszteletben tartása iránti és e jogok védelmére vonatkozó kötelezettségüknek.

Az indítványozónak az alapvető jogait a bíróságok nem biztosították.

Az alapvető jogoknak a védelmi kötelezettsége az állami szervek által, már a hatáskörük gyakorlását megelőzően megnyílik. **Ugyanis az I. cikk (1) bekezdése szerint az államnak ez az elsőrendű kötelezettsége.** Az állami szerveknek alkotmányos kötelezettsége, hogy a „Szabadság és Felelősség” fejezetben meghatározott, az embert megillető jogokat védje és óvja: ha pedig ezeket a jogokat megsértik vagy elvonják, vagy nem tartják tiszteletben, akkor az állami szervek ezen jogok védelme érdekében az I. cikk (1) bekezdése alapján fel kell hogy lépjenek, és a döntéseik meghozatalánál ezeket a jogokat érvényesíteniük kell.

Mindebből levonható az az általános következtetés, hogy az állami szerveknek a működésük során mindig figyelemmel kell lennie az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésében foglalt védelmi kötelezettségükre, és olyan „szemmel” szükséges a döntéseiket meghozni, hogy az Alaptörvény rendelkezéseinek az állami szerv a védelmi kötelezettsége körében eleget tesz-e, illetve a döntésével a polgárnak a Szabadság és Felelősség fejezetben biztosított jogai ne sérüljenek, illetve a jogok harmonizált hatásának megfelelő döntést kell kialakítania. Ha erre nem kerül sor, az ilyen döntésekkel a polgár az állammal szemben az alkotmányjogi és más jogorvoslati eszközökkel felléphet.

Nyilvánvaló, hogy az „állam”-nak ez a védelmi kötelezettsége a jogalkalmazó szervek – a hatóságok, bíróságok, és a jogalkotó szervek működése útján kérhető számon a polgár részéről.

Különösen indokolt lett volna ezt az alkotmányossági tesztet az Alaptörvény II. cikkben foglalt sérthetetlen emberi méltóság és a XXVIII. cikkben foglalt szabadságjogok tekintetében elvégezni, amely utóbbi tekintetében a Be. konkrét Alapvető rendelkezéseket” [1-7.§] is megfogalmaz.

Indítványozó úgy véli, hogy az állami szervek döntéshozatali munkájában az I. cikk (1)-(3) bekezdésében foglalt - az indítványozó által - „Az alapvető jogok védelmére vonatkozó bírói védelemhez való jog sérelme [Alaptörvény I. cikk (1) és (3) bek.]” alapjogi értékelése és az alkotmányjogi panasz elbírálásánál „önálló alapjog”-i státusának kérdése nem kerülhet meg. Indítványozó úgy véli, hogy az I. cikk (1)-(3) bekezdése általánosan garantálja az alapjogok védelméhez való jogot minden olyan állami szerv előtti eljárásban, amely nem az Alkotmánybíróság előtt folyik!

**b) Emberi méltósághoz való jog sérelme (Alaptörvény II. cikk)**

**ba)** Indítványozó szerint az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdéséből és II. cikkéből következik, hogy az emberi méltóság a legalapvetőbb jog, amely az embert – születésétől a haláláig - megilleti.

Ez a jog sérthetetlen és elidegeníthetetlen.

A többi jog – a büntető ügy kapcsán felmerült – csak abban az esetben érvényesülhet és érvényesíthető (azaz mellőzhetetlen), ha az emberi méltósághoz való jog sérelme a többi hivatkozott alapjog gyakorlása folytán nem kerül veszélybe.

Indítványozó úgy véli, hogy vele szemben a **2010. augusztus 31. napján kelt feljelentés** – bár ismeretlen tettes ellen indult, de a Közlönykiadótól való eltávolítását követően került sor erre – a **2021. szeptember 16-ai jogerős III. fokú ítélet** meghozataláig eltelt **több mint 11 év alatti büntető eljárás hatálya alatt állás** – megalapozza a terhelt emberi méltósága megsértését, és a jogerős ítélet Alaptörvény-ellenességét.

Mindez a büntető eljárásban bekövetkezett időmúlási tény (amely teljesen indokolatlan és szükségtelen volt a két szerződésre alapított vád esetében) figyelembe vétele alapján a büntető eljárásban hozott jogerős – indítványozó szerint jogszabálysértő, illetve Alaptörvény-ellenes – ítélete alapján, az ítéletben foglalt jogkövetkezményein túlmutató jogellenes és súlyos hátrányt okozott az indítványozónak.

c) A szabadsághoz és biztonsághoz való jog sérelme [Alaptörvény IV. cikk (1) bek.].

A szabadsághoz és biztonsághoz való jog nemcsak az embernek törvénytelen, határidő nélküli vagy embertelen körülmények közötti fogva-tartása elleni alapjogi biztosítását, illetve a sérelmek elleni fellépés lehetőségét jelenti, hanem lehetővé teszi az ember életének a megéléséhez, az emberi kötelezettségei teljesítéséhez – az emberi együttélés keretei között – az ember olyan magatartása kifejtése biztosítását, amely az ember életének biztonságát képes folyamatosan megteremteni.

Ez az alapvető jog sérelmet szenved, ha az Alaptörvényben biztosított jogokat az állam, illetve állami szervek – jelen esetben a bíróság – egyértelműen nem biztosítja.

Jelen esetben ez a jog az indítványozónál – összhatásában – sérelmet szenvedett, mert az indítványozónak a büntető eljárásbeli jogait megsértették, és ennek következtében született, téves a büntetőjogi felelősségét megállapító bírói döntés.

A biztonsághoz való jog része az is, hogy egy feljelentés kapcsán a polgár jogvédelmet kapjon, a megalapozatlan feljelentéssel szemben. Azaz a polgár biztos lehet abban, hogy az eljárás és a jogorvoslat tisztességesen kerül lefolytatásra, az igazság (helyes tényállás és bűnösségi körülmények) kiderítése érdekében.

Indítványozó úgy véli, hogy ezen alapjog biztosítását a jogerős ítélet nem szolgálja, mert sem a „szabadság”, sem pedig a „biztonság” követelményét a bíróságok a határozataikkal a terhelt számára nem tudta garantálni.

A fejezet címét jelentő „Szabadság” kifejezésre juttatja a **„jog társadalmi valóságának és fogalmi jegyeinek ismerete alapján” a helyes jog kialakításának és alkalmazásának követelményét.** [Lásd: Bíró István: Válogatott tanulmányok I. kötet (1935-1944) Magvető Könyvkiadó Budapest, 1986. c. könyvben megjelent Kényszer, jog, szabadság (7-147 o.) tanulmányát, különösen a 39. o. első bekezdését, 41. oldal első bekezdését, 43. oldal második bekezdését, 44. oldalát, 47. oldalát, 125-128 oldalát, 130. oldalát.]

E tekintetben indítványozó megjegyzi: a közvetlenség elve alapján lefolytatott bírósági eljárásban két első fokú bíróság is a terheltet felmentette, majd a Fővárosi Törvényszék – bár mérlegelési hibát nem állapított meg - a bizonyítási anyagot felülmérlegelve ítélte el a vádlottakat.

Indítványozó álláspontja szerint az Alaptörvényben foglalt *szabadsághoz és biztonsághoz való jog* – az eljárás során az ügyész által kiemelt irat következtében, amely miatt az eljárás megismétlésére került sor, továbbá a szerződést kötő és azt teljesített másik szerződő félnek [REDACTED] a nyomozati eljárásban való meghallgatásának mellőzése - következtében sérelmet szenvedett az által, hogy a II-III. fokú bíróság nem vette az Alaptörvény IV. cikk (1) bekezdését, amely éppen a biztonság érvényesítését szolgálja azon okból, hogy a bírósági ítéletek előre láthatóak és kiszámíthatóak legyenek.

d) A hatósági eljárás részrehajlás nélküli, tisztességes módon, és ésszerű határidőn belül történő lefolytatásához való jog sérelme [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bek. megsértése]

**da)** Nem felel meg a részrehajlás nélküli, tisztességes módon lefolytatott eljárásnak

- az a körülmény hogy [REDACTED] kihallgatására nem került sor, és az ő vallomása nélkül került sor a büntető eljárásban a bizonyításra, amellyel a vádlottat ettől a bizonyítéktól a nyomozóhatóság megfosztotta.
- az, hogy az ügyész a bírósági iratokból iratot kér el, majd erre hivatkozással kerülhet sor a II. fokú bíróság előtt az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére; [A PKKB előtti első ügyben az eljárás utolsó tárgyalásán az ügyész a bírói asztalról vette el (miután elkérte) a Közlönykiadó SzMSz-ét, majd nem adta vissza, a bíró a tárgyalást berekesztette, majd ítélet született. A másodfokú tanács a hatályon kívül helyezési döntése szóbeli indoklásában mondta ki, hogy az elsőfokú ítélet meghozatala után küldött vissza az ügyész egy bírósági iratot a bíróságnak, ezért a bíróság amikor az ítéletet hozta, nem a teljes bírósági anyagból dolgozott. A 20 oldalas hatályon kívül helyező határozatban ezt már azonban a II. fokú bíróság nem érintette és értékelte.]
- 10 év büntető eljárás után a vádlottak terhére történő fellebbezés.

**db)** A büntetőügyben eljáró bíróság döntése ellen az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott, de a nyomozó hatóság eljárását is kifogásoló alkotmányjogi panasz vizsgálata az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése együttes alkalmazása alapján végezhető el összességében a büntetőeljárás egésze vonatkozásában. Így lehet biztosítani, hogy a büntetőeljárás egészére vonatkozó eljárás megfeleljen a tisztességesség követelményének.

Tisztességtelen nyomozásra épülő bizonyítékok figyelembe vétele nem képezhetik szabad mérlegelés tárgyát, a büntető felelősségre vonás eldöntéséhez szükséges tényekct. " (ABH 2004, 241, 266. ) A nyomozás során elkövetett jogsértéseket a bírósági eljárásban nem lehet orvosolni és kompenzálni, hiszen a bíróság nem nyomoz [lásd: CASE OF SELIVERSTOV v. RUSSIA, Application No. 19692/02) Strasbourg, 25. IX. 2008, Article 6 §§ 1 and 3 (a) and (b), CASE OF IH AND OTHERS v. AUSTRIA, Application no. 42780/98, és BARBERÁ,

MESSEGUE AND JABARDO v. SPAIN, Application no. 10590/83, CASE OF BULUT v. AUSTRIA, Application no. 17358/90)]

**dc)** Az Alkotmánybíróság gyakorlata az, hogy nem vizsgálja, hogy az indokolásban megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket, vagy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e. **A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat** {3237/2012. (IX. 28.) AB végzés; 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}

Ezzel szemben azonban indítványozó szerint az Alkotmánybíróság feladata annak vizsgálata, hogy **az egész büntető eljárás során – a tisztességes ügyészi eljárás és bírósági eljárás megalósult-e?**

Indítványozó szerint nem lehet szó ilyen eljárásról beszélni, ha a nyomozás során a vádlott mentőkörülményeit a nyomozó hatóság, vagy a bizonyítási indítvány elutasításával a bíróság mellőzi, és az ügy nem jut olyan szakaszba, hogy egyáltalán ezek értékelendők legyenek a tényállás megállapítása és a büntető eljárás lefolytatása tekintetében.

Indítványozó e helyzetet az Alkotmánybíróság 20/2017 (VII.17.) AB sz. határozatának érvényesítendőségének körébe sorolja, amikor kontra legem jogalkalmazásról van szó, és nem a bizonyítékok értékeléséről.

[REDACTED] kihallgatásának hiánya ebbe körbe tartozik, amikor a nyomozó hatóság nem tett eleget a törvényi kötelezettségének, és nem szerezte be a bizonyítékokat: azaz a bíróság el sem jutott addig, hogy mindezt mérlegelje!

*e) A tisztességes, igazságos, pártatlan, időszerű bírósági eljáráshoz való alapvető jog sérelme* [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése megsértése]

**ea)** Az Alkotmánybíróságnak a tisztességes bírói eljárással összefüggésben kialakított gyakorlata az alábbiakban foglalható össze.

Az Alkotmánybíróság a tisztességes eljáráshoz való jog lényegéről kialakított álláspontját elvi jelentőséggel a **6/1998. (III. 11.) AB határozatában** foglalta össze, amelyet utóbb több döntésében megerősített és továbbfejlesztett {lásd: 3003/2019. (I. 7.) AB határozat, Indokolás [23]}.

Az Alkotmánybíróság a **7/2013. (III. 1.) AB határozatában** - kifejezetten az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontján és az Abtv. 27. §-án alapuló hatáskörével összefüggésben – megerősítette a tisztességes eljáráshoz való joggal kapcsolatos gyakorlatát, és megállapította, hogy a tisztességes eljáráshoz való jogból fakadó – az Alkotmánybíróság által korábbi gyakorlatában kimunkált – alkotmányos követelmények nemcsak a szabályozási környezettel, hanem az egyedi bírói döntésekkel szemben is érvényesíthetők (Indokolás [27]).

A tisztességes eljárás (fair trial) olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek a figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes {6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95; 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [24]}.

Az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlata szerint egy eljárás tisztességességét mindig esetről esetre lehet csak megítélni, a konkrét ügy körülményeinek figyelembevételével. Erre tekintettel

az Alkotmánybíróság döntéseiben esetről esetre határozta meg a tisztességes eljárás által megkövetelt konkrét ismérveket.

Nevesíteni lehet ugyanakkor számos olyan követelményt, amelyeknek egy eljárásnak meg kell felelnie ahhoz, hogy tisztességesnek minősüljön.

Az Alkotmánybíróság gyakorlatában a tisztességes bírósági eljárás része a bírósághoz fordulás joga {3215/2014. (IX. 22.) AB határozat, Indokolás [11]–[13]}, a tárgyalás igazságosságának biztosítása {36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [66]}, a tárgyalás nyilvánossága és a bírósági döntés nyilvános kihirdetése {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]}, a törvény által létrehozott bíróság {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [32]–[34]} független és pártatlan eljárása {21/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [58]}, illetve a perek észszerű időn belül való befejezése {2/2017. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [51]–[52]} és az indokolt bírói döntéshez való jog {7/2013. III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint a tisztességes eljárásnak része, hogy az eljárásban biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége {15/2002. (III. 29.) AB határozat, ABH 116, 118; 22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]}.

Az Alkotmánybíróság több határozatában rámutatott, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog olyan abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye. A tisztességes eljáráshoz való jog egyes részjogosítványainak az érvényesülését, valamint azok Alaptörvénnyel való összhangját ugyanakkor az Alkotmánybíróság az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében rögzített általános alapjogvédelmi teszt alkalmazásával vizsgálja {3031/2017. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [61]}. Emellett a főszabályként alkalmazandó alkotmányossági mérce mellett azonban egyes alapjogok esetében további kritériumok határozhatók meg, amelyek egyrészt ezt az általános mércét az illető jog tartalmához igazítva konkretizálják, másrészt, amelyek konkrét voltukban sokkal inkább állandó és saját tartalmi ismérvekkel határozzák meg az adott alapjog lényeges tartalmát a viszonyítással dolgozó általános szabály helyett {lásd: 3003/2019. (I. 7.) AB határozat, Indokolás [29]}.

Ezekben az esetekben a tisztességes eljárásból fakadó egyes követelmények (részjogosítványok) keretén belül alakítandó ki olyan ismérvenszer, amely annak tartalmát adja. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság több határozatában rámutatott, hogy saját dogmatikája van annak, mi számít „bíróságnak” {3116/2015. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [11]}, mikor „törvényes” {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [32]}, „független” és „pártatlan” {21/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [58]} az eljáró testület.

**eb)** A fenti alkotmánybírósági gyakorlat fényében indítványozó álláspontja szerint a II. és III. fokú bíróságok eljárása az alábbiak miatt nem minősíthető összességében tisztességes eljárásnak:

- A másodfokú és harmadfokú bíróság a tényállásban kétséget kizáróan nem állapította meg azokat a tényeket, amely alapján – az első fokú bíróságtól eltérően – e bíróságok megalapozott következtetést vonhattak volna le arra, hogy a vádlott szándékos magatartásával megszegte a munkaköréből eredő kötelezettségét, és ezzel összefüggésben a munkáltatónak kárt, illetve vagyoni hátrányt okozott. Ez sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot. Erre adalékul szolgál – közvetlenség alapján lefolytatott büntető eljárásban megvizsgált bizonyítékok alapján a Pesti Központi Kerületi Bíróság felmentő ítéletei.
- A büntető eljárásban a 11 év alatt nem az indítványozó terheltnek kellett volna bizonyítania ártatlanságát [Be. 7. § (2) bek.], hogy [REDACTED] a megbízási szerződést teljesítette, hanem a nyomozó hatóságnak. [REDACTED] azonban a nyomozóhatóság nem hallgatta meg. Ez a jogerős ítéletet Alaptörvény-ellenessé teszi!

Lehet, hogy ezt a mellőzést az motiválta, hogy kérdésként merülhetett fel, hogy ezek után mi legyen a sorsa azoknak a márványtábláknak, amelyeket az UNESCO Világörökség építőjeként, a Várkert bazár, a Sándor Palota és a Karmelita Kolostor kormánybiztosának a Várkert bazár falán és példás igazságügyi szolgálataért a Zalaegerszegi Törvényszék falán helyeztek el [REDACTED] kiváló szakmai munkásságának örökké tételére?

- A rendelkezésre álló bizonyítékokból a II-III. fokú bíróság tévesen ítélte meg hogy a vádlott bűncselekményt követett el. Bűncselekmény hiányában történő büntető bírósági felmentési intézkedés hiánya, kimeríti a tisztességtelen bírósági eljárást, amely ennél fogva Alaptörvény-ellenes!
- Indítványozó Alaptörvény-ellenesnek tartja – megalapozatlanság és bizonyítás felvétele nélkül – a II. és III. fokú bíróság által az első fokú bíróság által az eljárásban megvizsgált és a felmentő ítéletet megalapozó - bizonyítékok újraértékelését és ez alapján a vádlottaknak – ügyészi súlyosítási indítványra – történő elítélését.

A Kúria gyakorlata egyértelmű abban, hogy a tényállás hiányosságának kiküszöbölése kizárólag bizonyítás felvételével történhet meg. [Be. 619.§ (3) bek, Be. 625. § (4) bek. EBH 2018.B.13]

**A harmadfokú eljárásban kizárt a bizonyítás felvétele**, ezért a harmadfokú bíróság – a másodfokú bíróság számára a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított lehetőséggel élve – **sem bizonyítást érintő ügyiratok tartalma, sem ténybeli következtetés útján nem mérlegelheti felül a bizonyítékokat és nem állapíthat meg a másodfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállást és arra alapozva nem állapíthatja meg a másodfokú bíróság által felmentett vádlott bűnösségét.** A harmadfokú bíróság – szemben a másodfokú bíróságra rótt törvényi kötelezettséggel – a részbeni megalapozatlanság esetén is dönthet a hatályon kívül helyezés felől, ha a megalapozatlanság csak bizonyítás útján küszöbölhető ki. [Forrás: Kúria honlapja 2020. december 16.-án kelt közlemény]

Indítványozó úgy véli, hogy contra legem jogalkalmazás mivel Alaptörvény-ellenes, e tekintetben a bizonyítékok felülmérlegelése, bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül Alaptörvény-ellenes!

**f) Védelemhez való jog sérelme** [Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bek.]

**fa)** A védelemhez való jog nemcsak a védő személyének az igénybe vételét jelenti, hanem az eljárás során olyan környezet biztosítását is, amely lehetőséget teremt a terhelt számára a védekezéséhez szükséges bizonyítékok összegyűjtésére, azok megvizsgálására, értékelésére. (IV/03411/2012),

Ez az eljárásban nem történt meg, mer [REDACTED] az eljárásban nem hallgatták ki, a védői indítvány ellenére nem hallgatták ki.

**A védelemhez való jog súlyos megsértése következtében erre tekintettel az indítványozó terheltnek az első fokú bíróság által történő felmentése az Alaptörvény rendelkezéseivel szinkronban van, míg a II. és III. fokú bíróság ítéletei Alaptörvény-ellenesek.**

Még pedig azért, mert az ügyészség által került sor az I. fokú felmentő ítélet ellen a vádlott terhére történő fellebbezésre, ugyanakkor az ügyészség nem gondoskodott a megfelelő bizonyítékok beszerzéséről.

A büntető eljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 3.§ (1) bekezdése és (6) bekezdése az alábbiakat tartalmazza:

3. §(1) *A terheltnek a büntető eljárás minden szakaszában joga van a hatékony védelemhez.*  
[...]

(3) *A bíróság, az ügyészség és a nyomozó hatóság köteles a terheltet mentő és büntetőjogi felelősségét enyhítő körülményeket hivatalból figyelembe venni.*

[REDACTED] volt az a személy, aki a jogerős ítélet szerint – az indítványozóval kötött szerződés alapján – munkát nem végzett azonban részére 11 hónapon keresztül kifizetésre került a havi 812.000,- Ft díjazás; amely kifizetéssel az indítványozó a munkáltatójának kárt okozott. Ezzel szemben [REDACTED] - 2010. augusztus 31.-től 2013. október 8-án bekövetkezett haláláig a nyomozó hatóság, ügyészség – indítvány ellenére - tanúként nem hallgatta ki.

fb) Indítványozó álláspontja szerint [REDACTED] kihallgatása nélkül a bűnössége alapját képező tényállás megállapítása és II-III. fokú ítéletekben a vád tárgyává tett bűncselekményben bűnösként való kimondása Alaptörvény-ellenes [REDACTED] által szolgáltatott tények, bizonyítékok hiánya olyan a nyomozásban megnyilvánuló hiányosság, amely a vádat teljes egészében megalapozatlanná teszi, mert a terhelt indítványozót a védekezésétől megfosztotta, továbbá a terheltől követelte meg az ártatlanságának bizonyítását.

E körben indítványozó hivatkozik a Be. 7.§ (1)-(2) és (4) bekezdésére, miszerint.

7.§ (1) *A vád bizonyítására a vádló köteles.*

(2) *A terhelt nem kötelezhető az ártatlanságának bizonyítására.*

[...]

(4) *A kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére.*

Ezek a rendelkezések töltik ki jogi tartalommal egyrészt a védelemhez való jogot, másrészt a terheltnek a nyomozati hatóság előtti eljárásaiban a nem részrehajló, tisztességes eljáráshoz való jogát, bírósági eljárásban a tisztességes eljáráshoz való jogát.

Azonban a terhelttel szemben lefolytatott II-III. fokú eljárásban ezek az alkotmányos érvényű szabályok nem érvényesülhettek.

Az indítványozót két első fokú bíróság [lásd a Pesti Központi Kerületi Bíróság 15. B. VIII. 30.867/2015/44. és 16. B. VIII. 30.009/2018/22. ítéleteit] – a közvetlenség alapján lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a bűncselekmény vádja alól felmentette, és a felmentő ítélet elleni ügyészi fellebbezés alapján került sor a Fővárosi Törvényszék előtt az indítványozó terhelt bűnösségének megállapítására.

g) *Hatékony jogorvoslathoz való jog sérelme* [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bek.].

ga) Az Európai Unió Alapjogi Chartája is a 47. cikkében biztosítja a hatékony jogorvoslathoz és tisztességes eljáráshoz való jogot.

Ez a rendelkezés a következő:

*47. cikk - A hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jog*

*Mindenkinek, akinek az Unió joga által biztosított jogait és szabadságait megsértették, az e cikkben megállapított feltételek mellett joga van a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz. Mindenkinél joga van arra, hogy ügyét a törvény által megelőzően létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja. Mindenkinél biztosítani kell a lehetőséget tanácsadás, védelem és képviselet igénybevételéhez. Azoknak, akik nem rendelkeznek elégséges pénzeszközökkel, költségmentességet kell biztosítani, amennyiben az igazságszolgáltatás hatékony igénybevételéhez erre szükség van.*

Indítványozó szerint a hatékony jogorvoslathoz való jog abban az esetben érvényesült volna, ha a III. fokú bíróság a II. fokú ítéletet megváltoztatja és az I. fokú – az indítványozó terhelt felmentéséről rendelkező - ítéletet tartja fenn hatályában.

Megjegyzendő: a III. fokú bíróság ítélete figyelmen kívül hagyta a terhelt fellebbezési indoklásában foglalt érvelést, amelyből megállapítható, hogy a III. fokú bíróság nem végezte el az Alaptörvény 28. cikk-ben foglalt alkotmányossági alapjogi tesztet.

Minderre tekintettel felperes véleménye szerint az Ítéletábrák eljárása sérti terhelt hatékony és érdemi jogorvoslathoz való jogát.

### **3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek**

**a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.**

1) Indítványozó az első fokon eljáró bíróságon kezdeményezi az alkotmányjogi panasszal támadott jogerős bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

**b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)**

1) Indítványozó az ügyben személyesen jár el.

**c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról**

1) Az indítványozó nem járul hozzá a személyes adatai közzétételéhez.

**d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)**

1) Indítványozó csatolja a jogerős ítéletet.

2) Indítványozó az alkotmányjogi panaszt a Pesti Központi Kerületi Bíróságnál, mint első fokú bíróságnál nyújtja be.

2) Indítványozó bizonyítási indítványként kéri a Pesti Központi Kerületi Bíróság 16. B. VIII. 30.009/2018. és kapcsolódó, valamint előzményi iratainak [Pesti Központi Kerületi Bíróság 15. B. VIII.30.867/2 [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Csatolt iratok:

I/1- a Fővárosi Ítéltábla 4. Bhar. 28/2021/9. sorszámú ítélete